

AUGUST
1994

VOL. LIX
NO. 8

RECEIVED

AUG 18 1994

LIBRARY - P.A.O.I.

SCENES FROM THE
EPISCOPATE CHURCH CONGRESS 1994

Clergy of the Episcopate

Delegates in session

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year; Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass
Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA
do not necessarily reflect the views or the
endorsement of the Romanian Orthodox
Episcopate of America.

EPISCOPATE CONGRESS CELEBRATES 1929 FOUNDING

Bishop NATHANIEL leading the clergy in pastoral care discussions in the Clergy Conference.

St. George Cathedral, June 30 through July 3, was the site of the 65th Anniversary of the founding of the Episcopate in 1929, the 62nd Church Congress, and a commemoration of the Two Hundredth Anniversary of Orthodoxy in North America.

Thursday, June 30: Clergy Conference

His Grace, Bishop NATHANIEL, welcomed the clergy and, in particular, the new members. Also present as a special guest was the V. Rev. Mircea Pacurariu, Dean of the Theological Institute, "Andrei Saguna", Sibiu, Transylvania, Romania, and Rev. Fr. Iuliu Zgargea, Protopope-Econom Stavrofor of Pancevo, Banat.

V. Rev. Dean Constantin Alecse read the December 1993 "Letter of the Bishop With the Deans to the Parishes" (see SOLIA, January, 1994) which set the theme of the Clergy Conference: **Renewal of the Diocese.**

A presentation on "**Renewal**" was given by the V. Rev. Archimandrite Roman Braga, in which he lucidly explored the strengths and the weaknesses apparent in the life of the Church today. Fr. Roman, well-known to the clergy, steered them through self-reflection and introspection, placing an emphasis on the personal prayer life of the ordained clergy and on the need for his family life to be an "icon" for the faithful.

Opening into the pastoral area of concern, a video, "**Reducing the Risk,**" was shown. The topic was child abuse and how the Church must be aware of her obliga-

tions to safeguard the children who are members of the Body of Christ and also to be aware of her responsibilities before the civil authorities. Discussion of the subject included church activities, sports and cultural events.

The rest of the conference was spent on (I) administrative matters, including issues directly concerning the Episcopate, the Deaneries, Parishes, Clergy, OCA, Inter-Orthodox activities; (II) Pastoral matters, including the condition of the Holy Altar, Preparation for Services, Altar Servers, Holy Sacraments and Pastoral Visits.

Vespers were served in the Cathedral, and those clergy who wished to have their confessions heard were enabled to do so. The evening was open. Members of the Association of Graduates of the "Andrei Saguna" Theological Institute in Sibiu held their meeting; His Grace, Bishop NATHANIEL, and V.R. Mircea Pacurariu were honored guests.

Cathedral's Host Crew share some last minute concerns.

Friday and Saturday, July 1 & 2: Legislative Congress

Delegates to the 62nd Congress came to the small hall of the Cathedral where His Grace, Bishop NATHANIEL, led them in prayers calling on the Holy Spirit to be present in the deliberations and decisions of the Congress. They were then called to order with 92 delegates present. The tropar for the Dead was sung in memory of

Continued on page 3

Continued from page 2

deceased delegates, V. R. Archimandrite Martinian Ivanovici and George Gavril.

During the time of the Congress, St. George Parish in Ridgewood, New York, was accepted as a Parish within the Episcopate and Fr. George Schiop, Simion Beutura and George Ambrus acknowledged as delegates.

The secretariat was formed; the agenda approved; Minutes of the 1993 Congress read and approved after corrections. The Congress allowed the use of a tape-recorder for the sessions of the Legislative work only. It was then moved to go into "Committee of the Whole." The President asked Attorney Ronald Muresan to chair the special sessions.

Ground rules were: anyone wishing to submit an amendment or proposal must come to the microphone and the chair will repeat the proposal. Tellers kept track of those wishing to speak.

The work of the Committee was essentially that of Article IX of the By-Laws which has to do with Parishes, Membership, Clergy and the concluding Articles, X - XV.

Particular results:

"If a Parish Priest is compelled, as a last resort and for the sake of the Parish, to suspend a member's rights on spiritual grounds or for violating Church canons, or teaching, he shall issue a letter of suspension to the member after his own personal efforts to resolve the matter with the member in question have been unavailing. He shall inform the Parish Council. He shall address to the Bishop a confidential statement setting forth his efforts and reasons." Sec. 16

The "No-Confidence" procedure was revamped so that the parish could bring to the attention of the Bishop its concerns about the relationship between Parish Priest and the Parish while seeking to uphold the dignity of the Office and the needs of the faithful. The item, under Section 21, is (f) and is entitled: **A Request for Transfer/Re-Assignment invoked by the Parish.**

In addition, the Episcopate Congress was granted the authority to establish the clergy remunerations:

"To be freed from material preoccupations and fully committed to his sacred ministry, the Priest is to be remunerated by the Parish, the amount of his remuneration being clearly agreed on at the time of his appointment.

The remuneration must comply with standards established by the Episcopate Congress. Exceptions are permitted only to those cases where the Parish Council, upon direction of the Parish Assembly, makes application and where the Episcopate Office has found good cause that the Clergy Compensation standards be modified in that instance. The Priest's remunerations may not be withheld or lowered without the consent of the Bishop." From the work accomplished last year, in Article I, Sec. 3, (a) of the By-Laws:

"The Bishop shall have the authority to appoint, transfer and remove Parish Priests and Deacons."

One of the meals between sessions.

The younger generation is on hand to participate.

Romanian folk dancing was a favorite of everybody!

Vatra Staff: Flo Sirb, Manuela Cruga and Mark Chestnut welcome the delegates and give written reports.

Continued from page 3

Thus, the practice of "Election of the Parish Priest" is terminated.

At the conclusion of the second day's work, at 7:00 p.m., the work of the "Committee of the Whole" was completed and Mr. Muresan stepped down from the Chair. His Grace, Bishop NATHANIEL presented the work to the Congress. It was determined that an amendment was possible to the work; that amendment being duly acted on and defeated, the Congress voted unanimously to accept the amendments to the 1978 Constitution and By-Laws.

Although the amended Constitution and By-Laws are in force from this Congress, the publication and distribution will be done through the Episcopate Office. A Romanian translation is first necessary even though the English document is the official one for legal needs.

The Chair introduced the Vatra Staff which was present for the various reports on the work accomplished through them during the year as printed in the **ANNUAL REPORT TO THE EPISCOPATE CONGRESS 1994**.

All reports were accepted.

The budgets for the Diocese Administration, Departments of Publishing, Missions, and Christian Assistance totalling **\$563,500** were passed.

The delegates were able to view a model of the proposed Administrative Building, phase one which will be constructed through the generosity of **Mrs. Rucsanda Bota** with a gift of \$400,000.00. This would be the actual administrative section. Phase two would be the Archive area; three, the Museum and four, the Conference Center.

A bequest of **\$25,000** was announced to the delegates from the estate of the late **Lenore Kinnear**, a member of the St. Mary Parish, McLean, Virginia, for the construction of a nurse's station for the summer camps.

Letters of greeting sent to Archbishop **VICTORIN**, President Clinton and Prime Minister Cretien were read to the delegates.

In behalf of the Members of the Congress, His Grace thanked the St. George Cathedral and the auxiliaries for hosting this special Congress. Special thanks to the Ladies Auxiliary of Sts. Peter & Paul Parish, Dearborn Heights, Michigan, for sponsoring the ARFORA Coffee Shop.

Word is that Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, Michigan, will host the 1995 Church Congress at the Vatra.

Delegates and visitors enjoyed a "Romanian" picnic in the courtyard of the Cathedral complex Saturday evening and later enjoyed the music played by the orchestra.

During the Congress, the Diocesan Bookstore made English and Romanian publications available; the ARFORA, AROY and U.S. Brotherhood had booths at which interested parties could receive information about these organizations.

Sunday, July 3: Divine Services

As has been the tradition in the past, the clergy pro-

Legislative Session Chairman, Attorney Ronald Muresan kept "his cool" during the debates. The icon of the Savior is the special one for the 200th Anniversary, painted and donated by Cristian Samoilă.

View of the two main tables at the Sunday Banquet.

cessed into the church for the Hierarchal Divine Liturgy. His Grace, Bishop NATHANIEL, was the celebrant and was assisted by many priests and deacons. The faithful communed of the Life-giving Mystery. The V. R. Mircea Pacurariu delivered a sermon in Romanian concerning the celebration of "All Saints of Romania" which was on that Sunday; His Grace spoke on "All Saints of America" which is also celebrated on the same Sunday. The Cathedral Choir gave the responses.

A festive banquet was held in the main hall of the Cathedral and honored guests included: Mr. Peter Lucaci, President of the Union & League of Romanian Societies and Mrs. Lucaci; Mr. Traian Lascu, President of the Valerian D. Trifa Heritage Center and Mrs. Lascu; V. Rev. Fr. Laurence Lazar, Dean of the Cathedral & Episcopate Council Secretary and Psa. Lazar; V. Rev. Mircea Pacurariu, Dean of the Theological Institute in Sibiu and Psa. Pacurariu; V. Rev. Nicholas Apostola, Episcopate Council Secretary, Romanian Orthodox Archdiocese; Mrs. Marie Ficken, sister of Mrs. Lenore Kinnear; Mr. Armand Scala, Executive Officer of the Congress of Romanian Americans (CORA).

Continued on page 16

MARY: THE EVER-VIRGIN MOTHER OF GOD

by Rev. Fr. Dan Suciu

As Orthodox Christians we pray every Sunday during the Divine Liturgy, "for the union of all (Christians)"; and so we should. Christ has come into the world for all people and has established ONE Church once and for all; and every committed Christian should feel sad and concerned about the divisions within Christendom. Christ is hurting because of it, and any serious Christian living in Christ will be hurt just as well and do everything possible to work for the restoration of unity of all believers. One way of accomplishing that reunification is through humble and sincere study of each other's teachings and analysis of whether those teachings are consistent with those left by Christ and His Apostles. The teaching about the ever-virginity of Mary is an excellent example of just such an issue.

While very little denominational controversy surfaces with regard to Mary's virginity until the birth of our Lord, the same cannot be said with regard to her ever-virginity, meaning that she remained a virgin even after Jesus' birth.

Because of the Roman Catholic Church's tendency to elevate Mary to a position theologically higher than was acceptable to the early Church, the Reformers, in an effort to correct the Roman Church's error, have used their personal interpretation of the Sacred Scriptures while totally disregarding the guide of Holy Tradition. Not too surprisingly, the result of their flawed exegesis has been to relegate the Mother of the Saviour of our souls to a position of utter disregard beyond acknowledging her historical contribution to the Lord's birth. Sadly, in the context of "Reformed Theology," Mary could accurately hold the title, "The Forgotten One." The teachings of the Roman Catholic Church about the Virgin were established without the safeguard of the real synodality of the One Church and were an extreme. Unfortunately, when one individual attempts to correct such an extreme error, he often comes up with yet another extreme — but opposite — error. Mary is the one who bore the Son of God in her womb, who nursed and raised Him, and who logically MUST have known Him closer than any other human being. One cannot help but inquire: "How is it possible for someone who talks so much and so convincingly about salvation coming from and dependent upon a personal relationship with Jesus Christ, often praising and talking about those who manage to taste it, overlook the fact that the absolutely closest relationship with Jesus Christ would have to be attributed to the Virgin Mary, who bore Him in her womb? Really! How can one get closer than that? What relationship could possibly be closer, more inspiring, than that between the Mother and her Son!"

I believe that we and our Protestant brothers and sisters must make the effort to approach this difficult and

controversial subject with the right frame of mind about the Virgin, with a willingness to at least accept the fact that she was a true mother and had a true human relationship with her Son. At the same time, we must keep in mind that no other human being has entered further into the mystery of the Incarnation than she did, thus being able to feel the amazing joy which came into the world from it better than anyone else; and, no doubt was inspired to change her life, to look at life from a different, more spiritual perspective than ANYONE else before or since.

Unfortunately, such a common frame of mind among Orthodox and Protestant believers is difficult to achieve, and we seem to consistently agree to disagree on the issue; yet I believe that it is very important to us Orthodox Christians living in a world in which we comprise a definite minority, with relatives and friends attending churches that teach otherwise, to be certain about what we believe about this issue so that we can properly venerate the Mother of our Lord. Only then can we benefit from our relationship with her, a relationship contingent upon our full conviction of who she is, and be able to defend our teaching and beliefs about her to those trying to change our minds. We believe that, as adopted brothers of Christ through our baptism, we are also her adopted children, and true children defend their mother whenever she is disparaged by others.

People discounting Mary's ever-virginity will often quote Matthew 1:24-25 as a proof text. That passage reads:

Then Joseph, being aroused from sleep, did as the angel of the Lord commanded him and took his wife, and did not know her till she had brought forth her firstborn Son. And he called His name Jesus (NKJV).

Few Christians disagree that the term "know her" has the same idiomatic meaning as did the Hebrew phrase in Genesis 4:1 ("Adam knew his wife...") and 1 Kings 1:4 ("...the king new her not"). Not everyone agrees with the meaning of the word "until" or "till" (as rendered in the Orthodox Study Bible, the NKJV).

Most Protestants assert that while "did not know her" emphasizes clearly her virginity before birth, the word "until" clearly indicates that he knew her AFTER the birth when she had an intimate relationship with Joseph and probably had other children. Such **personal** exegesis thus makes the concept of her ever-virginity non-biblical, or even contrary to the Bible! Unfortunately, when some people have memorized these passages and are able to quote them to us confidently, we often seem defenseless and unsure of ourselves — probably to our own discredit! Can you imagine someone coming to you

Continued on page 6

MARY *Continued from page 5*

and speaking against YOUR mother while you keep silent because you don't know enough about her! How is it possible for us to claim to be so close to her and yet not know WHY we are so close or to be totally convinced of WHO she is!

Please remember how to respond to someone who confidently quotes Matt. 1:24-25 as "proof" of anything other than Mary's virginity at the time that Jesus was conceived. For us Orthodox believers, and for many generations of pious and faithful Christians until the 16th century, the word "till" (or "until") was meant as a simple description of the story of Christ's conception and birth. It was not intended to convey ANY other message — particularly, it was NOT meant to suggest that Joseph DID know Mary intimately AFTER Jesus' birth.

One must try and understand the spirit of the biblical languages and appreciate that such words as "until" (or their Hebrew, Aramaic, or Greek equivalents) may be used without their having the strong meaning(s) or implications as do the translated English counterparts. Again, remembering the spirit of the biblical languages while we consider this text along with the Bible as a whole, we will quickly see how loosely and without further implication the word can be used. For example: The same word, "until," is used in other passages in the Bible and no intelligent person would assert that it affirms something that could have happened later. The absurdity of such a conclusion is quite evident, for example, in 2 Samuel 6:23. The Hebrew text translated reads: "And there was no child to Michal the daughter of Saul until the day of her death." The phrase, "until the day of her death" is very clear in the Hebrew text, but it has been rendered "to the day of her death" in many English translations because of the potential implications inherent in the use of "until." Certainly, no sane person would suggest that Michal had children only AFTER her death, but that same sort of exegesis is the rationale behind the inane conclusion that the Matt.1 passage refutes Mary's ever-virginity. Such a forced conclusion could be attributable to some people WANTING to see the negative. When someone has a pre-established opinion about the Virgin or other difficult issues, they will often find it is no longer necessary to keep the whole of Scripture in mind while pulling a verse out of context and forcing it to support their errant teaching.

Let's look at another example of the word and its use by Matthew in his Gospel, 28:20, where the Lord is quoted as He spoke to His Apostles. The Greek word in question is (Heos), the same as was used in the previous passage (Matt.1:24-25). A translation follows:

AND LO I WITH YOU AM ALL THE DAYS
UNTIL THE END OF THE AGE.

Does this passage imply that Jesus will CEASE to be with them AFTER the end of the age? Of course NOT! Paul made this evident in 1 Thess. 4:17 as he clearly wrote:

Then we who are alive and remain shall be

caught up together with them in the clouds to meet the Lord in the air. *And thus we shall always be with the Lord* [emphasis mine] (NKJV).

Do Protestant denominations assert that they will not be with the Lord after the close of the age? Do they not believe the words of St. Paul? Of course they do! They believe them, and they preach them! And that, in spite of the confusing word "until," or "to," "unto" or "till" which they have chosen — THIS TIME — to interpret the way everyone understands, and the way the Church has always interpreted it! They believe that they will be with the Lord forever, so the confusing expression by Matthew in chapter 28 of his Gospel does not raise any questions as it is consistent with their beliefs — THIS TIME. Their interpretation **in this instance** is consistent with the Orthodox position.

While the Greek text clearly included "until" in 28:20, many translations (including the NKJV as used in the *Orthodox Study Bible*) translate it, "I am with you always, even to the end of the age." This is because the translators recognized the implications of the English "until" and do not wish to mislead the reader. The same translation (NKJV) once translates heos by "until" and once by "to." The word is the same, but using two different words in front of a reader who is not informed can be a golden opportunity for those who choose to interpret at least one of them to suit an agenda! How unfortunate for anyone to go so much out of their way to be against both the ever-virginity of Mary and against Mary in general when she is the Mother of the One they love so much, Jesus Christ, our Lord and Saviour.

BUT THEY DO NOT BELIEVE THAT THE VIRGIN MARY IS EVER-VIRGIN, SO THEY CHOOSE TO USE THAT SAME, CONFUSING EXPRESSION IN ORDER TO SUPPORT THEIR TEACHING AGAINST HER. The issue here becomes quite clear, just as it does with every difference in the interpretation of the Holy Scriptures: Does ANY ONE PERSON have the right or ability to properly interpret Scripture on his/her own? And can the Scriptures interpret themselves in order to be used alone? The history of the Church teaches that right from the beginning it was well understood that no ONE PERSON has or should have the authority to unilaterally interpret the Scriptures; that anyone who interprets must be consistent with the interpretation BY THE CHURCH; and that the Holy Scriptures were established in their present form BY THE CHURCH AND FOR THE CHURCH, through the criteria of the Holy Tradition, both oral and written depending on the period in history.

Thus, as Orthodox Christians, if we are not happy with just looking at the passages we have considered thus far, we can go back hundreds of years and examine how others (the confirmed voices of the Church through the centuries) have interpreted them. The phrase *confirmed voices* is essential because their writings were approved by the entire, ONE, universal/catholic Church, as consistent with that which was **always** taught in the Church. *

ARFORA ALMANAC

August 1994

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

An important constitution change took place at the A.R.F.O.R.A. Congress in June. The Congress Assembly with its 50 delegates voted to include the preotese in their team of delegates to the A.R.F.O.R.A. Congress. This vote of confidence is a tribute to the preotese and an acknowledgement of the work they have done to support the ladies auxiliaries.

Once again, through the encouragement of Psa. Mary Ellen Rosco, the camps at Vatra Romaneasca will have cooks. We urge each ladies auxiliary to plan to provide cooks for at least one of the camps which will be held in the next five years.

We are happy to report that the A.R.F.O.R.A. Congress in 1995 will be hosted by the ladies auxiliary of the Descent of the Holy Ghost Church in Warren, Michigan. Make plans today to send your full delegation of four ladies to this Congress. The new church is a very beautiful place of worship and was consecrated recently. The ladies auxiliary was formed in 1916.

A recent sermon I listened to in church was about Saints Peter and Paul. It was stated that St. Peter was a simple man — “simple” in those days referred to someone who led a good life, whose formal education was limited and whose needs were small. St. Paul, on the other hand was described as an educated man, a philosopher, a man who led the “good life.” Yet, when he felt the “calling,” he devoted his life to the work of the Church. We, as ladies, working together for the Church, need the talents of both the “simple” and the “educated.” To be a good member of a ladies auxiliary does not mean you must work in the kitchen every Sunday morning preparing for every banquet. It does mean, however, that you work, according to your special talents so that your “team” may continue with its good work within your church.

As we start our new “A.R.F.O.R.A.” year, I would like to encourage all auxiliaries to expand their active members. Include in your group all the ladies who are 18 years or older. Include your professional women. Get the support of the young people in your A.R.O.Y. group to help with serving tables at banquets. Support other church auxiliaries and they will support you. Most of all, be a good member of a very worthy organization, your ladies auxiliary, and you will be amazed at the personal rewards you will reap.

Have a good summer. Visit the religious education camps at Vatra Romaneasca or at Fort Qu’Appelle and give the volunteers your support.

God Bless us all! *

(Dr.) Eleanor Bujea, President

HIERARCHAL SCHEDULE

June 3-5, Friday-Sunday. Chicago, IL. St. Mary. ARFORA Congress meetings, festivities, services.

June 12, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

June 18, Saturday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Presided at Episcopate Council meeting.

June 19, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

June 25-26, Saturday-Sunday. Ellis Island, New York. Celebration of Bicentennial of Orthodox Christianity in America.

June 30-July 3. Thursday-Sunday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Annual Episcopate Church Congress.

July 7-9, Thursday-Saturday. Shell Valley, MB. St. John. Services and festivities celebrating 75th anniversary. Pastoral visits.

July 10, Sunday. Canora, SK. Sts. Peter & Paul. Services celebrating the Church Hram. Pastoral visits. *

FEAST OF THE BIRTH OF THE VIRGIN MARY

Celebration of the Hram of the Vatra Church

THURSDAY, SEPTEMBER 8, 1994

His Grace, Bishop NATHANIEL invites the clergy and faithful of the Episcopate to celebrate the feast day (hram) of the Vatra church.

PROGRAM

9:30 p.m. — Hierachal Divine Liturgy

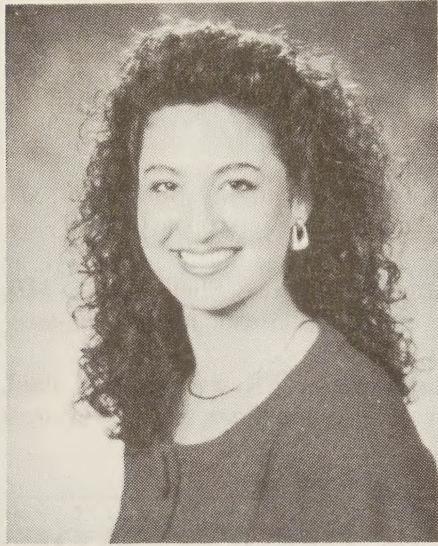
NOTICE: We regret to inform you that there will be no meal served after the Liturgy.

ARFORA CONGRESS PHOTOGRAPHS

Photographs were taken at the ARFORA CONGRESS of the ARFORA delegates and of the new ARFORA Board members. If you want one or more, please place your order with: Miriana Dimu, 6859 North Latrobe, Skokie, IL 60067. The prices: 8x10 are \$10.00; 5x7 are \$5.00 and 3x5 are \$2.00. Please place your orders by September 30 and send a U.S. Money Order along with your order. *

ARFORA UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP WINNERS

ARFORA is proud to announce two scholarship winners of the ARFORA UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP. This is the first year this scholarship has been made available to ladies of the R.O.E.A. following an undergraduate program in the United States or Canada. One of the prerequisites is the successful completion of one year of their program and registration in the second year of university education. We are pleased to announce that one of the winners lives in the United States and the other lives in Canada.

A 1994 ARFORA Undergraduate Scholarship was awarded to **Alexis A. Sandru**. Alexis is a student at Wittenberg University in Springfield, Ohio. She is the daughter of Nick and Julie Sandru and a member of St. George Church in Canton, Ohio.

Alexis has chosen as her College Major the field of Biological Science and made the Dean's List in the fall of 1993. Her vocational goal is the field of Medicine with an interest in Genetics.

In her church, Alexis is a voting member. She served as an Assistant Sunday School Teacher, and has been a leader in youth activities and AROY.

SOLIA

June 16 - July 19, 1994

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

\$100.00

Michael Sfat, Manitowoc, WI

\$50.00
Jon Boronka, Sawyer, MI
Anonymous

\$14.00
Philip Baia, Boulder, CO
\$12.50

Relly Horosny, Sherman Oaks, CA
\$12.00

M/M John Gabor, Canton, OH
\$8.00

Helen A. Lewis, Johnson City, NY

1994 EPISCOPATE CONGRESS DONATIONS

We gratefully acknowledge the following individuals, parishes and organizations for their generous offerings at this year's closing banquet held on Sunday, July 3, 1994, at St. George Romanian Orthodox Cathedral, in Southfield, Michigan:

\$2,000.00
St. Mary's Ladies Auxiliary, St. Paul, MN

\$500.00
Mary & John Rakolta
\$250.00

Olivia Dickerman
\$150.00

M/M Peter Metes
\$100.00

M/M Dinu Cruga, M/M Vasile Gheorghiu, Holy Trinity, Miramar, FL., Holy Trinity, Youngstown, OH., Fr. & Psa. John Limbeson, Donna Muresan, M/M Ioan Nan, M/M Charles Nanas, Fr. & Psa. Ian Pac-Urar, M/M Richard Rogozan, M/M John Stanitz, St. Elias, Ellwood City, PA., M/M Augustine Vincent

\$65.00
Fr. & Psa. Remus Bleahu, Helen Muntean
\$50.00

Anonymous, Anonymous, Anonymous, Drs. Eleanor & John Bujea, M/M Gregory Butoi, Fr. & Psa. Mihai Cerghizan, Frs. Adrian & Casian Fetea, Gordon D. Galbincea, Fr. & Psa. Remus Grama, M/M Cornel Ivascu, M/M Traian Lascu, M/M Peter Lucaci, M/M Lungociu, Doina Magda, Fr. & Psa. Catalin Mitescu, M/M Ronald A Muresan, Dn./M David Oancea, Olga Petersen, M/M George Ross, Mary K. Stanesa, Fr. & Psa. Vasile Susan, G.F. Tabac, M/M Philip Toconita, Fr. & Psa. Cornel Todeasa

\$45.00
Fr. & Psa. Mircea Marinescu
\$40.00

Fr. & Psa. Simion Pavel
\$35.00

Aurel Ciufecu
\$30.00

M/M Peter Albulescu, George C. Cantor, M/M Constantin Marandici, M/M Daniel Poroch

Continued on page 13

SUBSCRIPTIONS

Charles Gish, Yucaipa, CO
Philip Baia, Boulder, CO
Alexandria Lupu, Lake Havasu City, AZ
Psa. Margareta Benchea, Clearwater, FL
Helen A. Lewis, Johnson City, NY

DO THESE THINGS!

The following questions and answers have been excerpted from the book, *Beliefs of Orthodox Christians*, written by Metropolitan IRINEU (Mihalcescu), translated by Fr. Vasile Hategan, and published by our Archbishop VALERIAN of blessed memory.

This section of the book focuses upon what God has commanded us to do as His followers.

THE GREATEST COMMANDMENT

148. What is love?

Love is a Divine Gift by which we are moved to love God as the Supreme Good, thereby fulfilling all the commandments for our salvation and happiness and that of our neighbor. Love is particularly demonstrated by good deeds and completes faith and hope, assuring us salvation.

149. Who must we love?

We must love God, our neighbors and ourselves for so has our Lord Jesus Christ commanded.

150. Why must we love God more than anything else?

We must love God more than anything else because He has made us, cares for us, and grants us all kinds of good things; being particularly concerned with our salvation and happiness.

151. How does man show his love to God?

Man shows his love to God if he obeys His commandments.

152. Which are the most important Divine Commandments?

God made His will known in the Ten Commandments which he gave to Moses on Mount Sinai and which Jesus Christ expressed briefly in the words: "The first and greatest Commandment is: You shall love the Lord your God with your whole heart and with your whole soul, and with your whole mind. The second is like it: You shall love your neighbor as yourself." (Matthew 22:37-39).

THE TEN COMMANDMENTS

153. How are the Ten Commandments divided?

The Ten Commandments are divided into two parts: the first four, which show our duties to God and the last six, which show our duties to our neighbors. They were divided this way then they were written on two stones slabs and given to Moses.

THE FIRST COMMANDMENT

154. Which is the First Commandment?

"I am the Lord your God; you shall have no other gods before Me."

155. What does God require of us in the First Commandment?

In this Commandment, God reveals to us that He alone is true God to whom are due honor and glory. He commands us to worship Him alone, to believe in Him, to love Him and to put our hope in Him; thereby forbidding sins against faith, love and hope in Him.

156. How must we glorify God?

We can and must honor God in two ways: **inwardly**, by dedicating all our thoughts, feelings and desires to Him and **visibly**, by believing in Him and never forsaking Him, whatever adversity we may have to suffer. We also glorify Him by taking part in the Holy Services ordained by Him and His Holy Church.

157. Which persons sin against the belief in God?

First of all, all atheists — those who do not believe there is a God — sin against the belief in God. The heathens and idol-worshippers — those who adore false gods — sin against the belief in God. The heretics who believe otherwise than the Church teaches, sin greatly. Those who make use of charms or spells, believe in dreams or fortune-telling or go to spiritists, also sin against belief in God.

158. Which persons sin against hope in God?

Anyone who lives in the false hope that God is good and will forgive his sins as often as he may go astray, without showing true repentance, sins against hope in God. Secondly, anyone who loses his hope that God will ever forgive him, and thereby does not persist in doing good deeds, also sins against hope in God.

159. Which persons sin against love toward God?

Those persons who hate God and who love themselves or the world more than God sin against love toward God. He who takes the name of God in vain or blasphemers shows by deed that he hates God. The proud man who values himself out of all proportions does not take God in account. The miser loves his memory, the greedy person loves food and drink more than God.

160. Is it becoming that we should pray to angels and saints?

Yes, we must pray to angels and saints. The prayer we say to them is different than the one we offer to God. We venerate them only as beings who are close to God in order that through their prayers they might intercede for us; not that they help us of their own power. We hold neither the angels nor the saints to be as God and we do not worship them but only venerate them; that is, we show them respect as we also show men who are alive and who are of great service to the Church or the country or who win distinction by means of the knowledge, wisdom or their virtue in general.

THE SECOND COMMANDMENT

161. What is the Second Commandment?

"You shall not make for yourself any graven image, nor the likeness of anything that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth. You shall not bow down to them, nor serve them."

162. What does this Commandment teach us?

This Commandment teaches us not to worship idols which are fashioned by the human hand and considered gods. Worship of idols (idolatry) was widespread at the time when God gave the Hebrew people the Ten Commandments through Moses. For this reason, the sons of

Continued on page 10

Continued from page 9

that nation are particularly asked to avoid idolatry. Notwithstanding, forms of idolatry are also very widespread among us: the greed of food and drink for "the god of the greedy is his belly" says the Apostle Paul (Philemon 3:19); the love of money which the Apostle again calls "the adoration of idols" (Col. 3:5); false pride or the over-rating of one's self; as well as belief in fate (which can be forecast magically) in incantations; sorceries, in talking with the dead.

163. *Is the veneration of icons forbidden in this Commandment?*

The veneration of icons is not forbidden in this Commandment, because we do not venerate the wood or the paints of which they are made, nor the images which they portray, but rather the Saints which they represent. Icons are a stimulus to lift our hearts more easily unto the Saints chosen and pleasing to God, that we may be spurred to follow their example. For the illiterates, the Holy Icons are like a book in which they can read. Beside this, icons are the most adequate decorations for holy places and for Christian homes.

THE THIRD COMMANDMENT

164. *What is the Third Commandment?*

"You shall not take the name of the Lord God in vain."

165. *What does this Commandment teach us?*

This Commandment teaches us not to dishonor the name of God. The name of God is taken in vain —

- a. when it is spoken of lightly or in fun, in anger or in trivialities;
- b. when used as a curse;
- c. when used in perjury, and
- d. when a formal promise is broken.

166. *Are oaths forbidden?*

No, an oath is not forbidden. It is a holy act invoking God as a witness for the verity of our words, thus recognizing that He is Truth and our highest Master. An oath, for this reason, is permitted, on condition that the person who takes it, speak only the truth and that the matter for which he takes the oath be important, not a trifle. In Holy Scripture we often find that God Himself had sworn. The Savior did not avoid answering the question of the High Priest under oath. The Holy Apostles have sworn when the need arose. Perjury and oaths lightly taken are to be avoided. In everyday life, words of assurance, as the Savior tells us, should be "yes" and "no." An oath should be used only when strictly necessary.

THE FOURTH COMMANDMENT

167. *What is the Fourth Commandment?*

"Remember the Sabbath Day, to keep it Holy. Six days shall you labor, and do all your work; but the seventh day is the Sabbath of the Lord your God."

168. *What does this Commandment teach us?*

In this commandment we are taught to keep the Lord's day a holy day. As the Lord's Day, the Jews have kept and still keep Saturday. Christians keep Sunday, because

on that day the Lord Christ arose from the dead and saved mankind from the slavery of sin. In keeping Sunday instead of Saturday, we do not disobey this Commandment, since its object is to hallow for God one of the week's seven days, whichever it may be. The other Church holy days must be equally considered as days of the Lord, as are Sundays.

169. *How must be observe Holy Days?*

On holy days we must not tire ourselves with physical labor, but we should rest our body and take care of our soul. Consequently, we should go to Church and listen to the Holy Liturgy; we should read books useful to the soul, particularly the Holy Scripture, the Lives of the Saints, Sermons, and short stories with a moral teaching. We should do all kinds of good deeds, as for instance, helping the poor, visiting the sick, teaching the faith to the children, and other such things.

THE FIFTH COMMANDMENT

170. *What is the Fifth Commandment?*

"Honor your father and your mother, that your days may be long upon the land which the Lord your God gives you."

171. *What is this Commandment's meaning?*

This Commandment signifies the duty imposed on children to honor and love their parents as the dearest, the most beneficent and the most considerate beings, after God.

172. *How do children show respect and love to their parents?*

Children show respect and love to their parents —
a. if they obey them,
b. if they speak well about them and address them respectfully,
c. if they don't anger them in any way, and
d. if they help them in times of need.

173. *Whom else must we respect and love, as parents?*

We must honor equally with our parents all those who in some way have at heart our welfare and happiness. Thus, teachers and priests, as spiritual fathers, the chief of the State and of the Church, the law-makers, judges and all civil servants who guard the property, honor and life of all citizens, must enjoy our respect and love. We must also love, as our mother, our country or fatherland and submit to its laws. Younger people have the obligation to respect their elders.

174. *Do parents have duties toward their children?*

Parents have duties to fulfill toward their children. Thus, they must see to their good upbringing. They must protect them from evil; they must prepare them in some profession or occupation with which they might earn a living, or to which they can fall back on in a time of need; they must provide for them until they grow up, etc. Similarly, civil and ecclesiastical authorities are under obligation to tend to all which concerns the bodily and spiritual welfare of the State and Church. The employers should be good and just with their employees; pay them the wages at which they were engaged; teach them virtue and protect them from evil.

THE SIXTH COMMANDMENT

175. *What is the Sixth Commandment?*

"You shall not kill."

176. *What is forbidden in this Commandment?*

This Commandment forbids murder and suicide.

177. *Is there only one kind of murder?*

No, there are two kinds of murder: bodily and spiritual. Bodily murder is the taking of a human life, the infliction of an injury or wound which results ultimately in death, and a severe treatment which shortens life. Also counted as murder are: thoughtless exposure to danger, moderate eating, drinking and revelry which spoil our health.

Spiritual murder is defined as the bad example and faults which intentionally lead one into sin and deliberate lies against someone.

THE SEVENTH COMMANDMENT

178. *What is the Seventh Commandment?*

"You shall not commit adultery."

179. *What does this Commandment forbid?*

This Commandment forbids all unbecoming words or deeds of which we should be ashamed before God or decent people.

180. *How can we avoid immorality?*

We may abstain from this sin by avoiding unpure thoughts and desires as well as lowly words, jokes, songs and games, obscene pictures, gatherings of depraved people, immoral books, drunkenness, sloth, etc.

181. *Is fornication a great sin?*

Fornication (sex outside of marriage) is a very great sin because it deprives man of his innocence, poisons soul and body, ruins his health, causes him to commit other sins and plunges him deeper still in misery and shame.

History shows that nations who permitted immorality have had a sad ending before their time. The same is true of man: he who falls in the arms of fornication commits moral suicide.

THE EIGHTH COMMANDMENT

182. *What is the Eighth Commandment?*

"You shall not steal."

183. *What does this Commandment forbid?*

This Commandment forbids theft defined as the unjust acquisition of somebody else's property. Several kinds of theft exist:

a. When another person's belongings are taken secretly.

b. The taking of another's belongings by force.

c. The estrangement of somebody's belongings in a malicious way as, for instance, by falsifying documents, or through the use of counterfeit money or false measures, known as fraud.

d. High interest rates — usury.

e. When money is taken by civil servants from citizens to allow the law to be broken. — bribery.

f. Lastly, when payments to workers are stopped, when borrowed belongings are not returned, when duties

pertaining to one's office are not fulfilled.

184. *What lesson may we draw from this commandment?*

We learn that man is under obligation to acquire wealth only by honest and just means, to respect the belongings of others and to give to each what is his own.

THE NINTH COMMANDMENT

185. *What is the Ninth Commandment?*

"You shall not bear false witness against your neighbor."

186. *What does this Commandment forbid?*

This Commandment forbids false witnessing, lying, slandering, unjust suspicion, listening to evil words and anything which could harm the property or the honor of your neighbor. Thus, truth shall be spoken at any price and under any circumstance.

187. *Do circumstances occur when lies are forgiven?*

Lies are never forgiven under any circumstances, because they are unworthy of men and because God punishes liars. Furthermore, he who starts telling lies which at first are not harmful, will become accustomed in time, to tell lies which can cause untold harm.

THE TENTH COMMANDMENT

188. *What is the Tenth Commandment?*

"You shall not covet your neighbor's wife; you shall not covet your neighbor's house, nor his land; nor his manservant, nor his maidservant, nor his ox, nor his ass, nor any of his cattle; nor anything that is your neighbor's."

189. *What does the Tenth Commandment forbid?*

In this Commandment the stress is shifted to the state of the soul. The unforgivable desire for another man's belongings is forbidden. Thus, it is not enough to refrain from theft; we must go a step further, and not even desire or have envy on someone who is rich. If we desire something, our thoughts seek a way to possess that certain object, and so we will slip from thought to deed. When the heart is pure, when we do away with all evil desires, then we are not in danger of doing evil deeds. In such behavior lies moral perfection.

190. *Does man also have duties toward himself?*

In the Ten Commandments mention is made only of duties toward God and neighbor whereas there is no mention of obligations toward oneself. The reason for this is that man naturally knows that he has obligations toward himself, obviously.

The Savior Christ, in the Ten Commandments, as the love of God and of neighbor, gives us as a standard of love toward one's neighbor, the duties of man toward himself, thus showing which the duties toward oneself are. Therefore, it is a good thing to tell what these duties are since many do not know them or have mistaken notions concerning them.

191. *How are duties toward oneself divided?*

Such duties can be divided as follows:

Duties toward one's soul and duties toward one's body.

Continued on page 16

Congratulations Graduates!

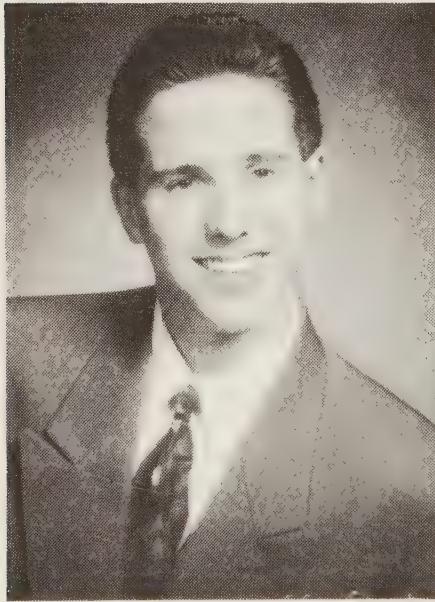
Veronica Poleacu

Paul Dragescu

David David

Michael David

Elizabeth Scavnicky

Ann Mindroiu

Veronica Sofia Poleacu, president of the Sts. Peter & Paul A.R.O.Y. Chapter, graduated from Fordson High School in Dearborn, Michigan, on June 16, 1994, with honors from the Ford Academy of Manufacturing Sciences, including a certificate of honor from the White House, where she met President Bill Clinton as he signed a student work bill into law last May. Veronica was active in

sports, receiving volleyball and softball awards (MVP), as well as S.A.D.D. and the Spanish Club. Her plans are to attend Henry Ford Community College in Dearborn, transfer later to a university, then on to the Air Force. At Sts. Peter & Paul Church, she is a graduate of the Sunday School. We congratulate her and parents, Nicolae Poleacu and Elena (Poleacu) Stefureac.

Paul Christopher Dragescu is a recent graduate (June 3) of Crestwood High School in Dearborn Heights, Michigan, where he actively participated in marching band and tennis. He plans to attend Lawrence Technological University and eventually become an architect. His hobbies are drawing, comic book collecting, tennis and hockey. At church, he is a

RADUATES

Continued from page 12

Graduate of Sts. Peter & Paul Sunday School, a former altar boy and sacristan, and member of the A.R.O.Y. chapter. Congratulations, Paul, and your parents, Constantin & Vienne Dragescu!

David Dionisie David, graduated June 16, 1994, from Fordson High School in Dearborn, Michigan, where he majored in Business Marketing. Minors include: Ford Academy of Marketing Sciences business award and Technology Awareness Scholarship Program award. David plans to begin his college education at Henry Ford Community College in Dearborn, then transfer to Michigan State University. He enjoys basketball, baseball and football, and has been very active at Sts. Peter & Paul Church as sacristan, a former altar boy, Sunday School graduate (He is now an assistant S.S. teacher) and A.R.O.Y. member (sports director for our chapter). Congratulations, David, and to parents: Dionisie and Rose David of Dearborn.

Michael Alexander David, twin brother of David, also graduated from Fordson High School in Dearborn, where he majored in business. Michael was captain of the swim team, three years varsity letterman in his six-year swimming career. He plans to attend Henry Ford Community College and later transfer to the University of Michigan. He enjoys swimming, basketball, baseball and football, and with his brother has participated in many A.R.O.Y. tournaments. At Sts. Peter & Paul Church, Michael has served as altar boy, sacristan, and as a Sunday School graduate. In A.R.O.Y., he has served as auditor

and sports director. Congratulations, Michael, and to your parents, Rose & Dionisie David.

Elizabeth Scavnicky, daughter of Dr. and Mrs. Gary (Judy Roman) Scavnicky of Troy, Michigan, granddaughter of Elie and Ruby Roman of Youngstown, Ohio, has recently graduated Magna Cum Laude from Troy High School. She was honored with a formal candle-light reception given by her parents.

Elizabeth will begin college in September, and plans to pursue a career in nursing. She has been quite active in the St. George Cathedral Junior AROY (Southfield, Michigan), serving two years as Secretary, two years as Vice-President, and currently as President. She was a debutante in 1992 at the AROY convention in Akron, Ohio. Orthodoxy has taught Elizabeth that with God's help, anything is possible, and that having true faith in God is crucial in today's society.

Ann Mindroiu graduated with highest honors from West Bloomfield High School in West Bloomfield, Michigan. As a summa cum laude, she was recognized by several organizations, ranging from the Society of Women Engineers, multiple science departments, Phi Beta Kappa, National Honor Society, and the "Who's Who Among America's High School Students." Throughout high school, Ann remained actively involved with many clubs, non-profit organizations, and sports teams. She attends St. George Romanian Orthodox Cathedral in Southfield and is becoming more and more involved in the Cathedral AROYs. She plans to pursue a career in medicine at the University of Michigan, in Ann Arbor.

CONGRESS DONATIONS

Continued from page 8

\$25.00

V. Rev. Fr. Nicholas Apostola, Leona Barbu, M/M John Besoiu, Jr., Irene A. Blendea, Dorothy Bondar, M/M George Bursan, John Z. Campian, Mark P. Chestnut, M/M Victor Chuka, Fr. & Psa. Leonte Copacia, Jr., Rick DeMartini, Elena Ghyka, Nicholas Gibb IV, Tiberius Huonita, M/M Paul Hunt, Anna Jonascu, M/M Louis Martin, Maria & Mitch Moraru, Fr. Joseph Morris, M/M Dan Muntean, Peter Muresan, Jr., Eleanor Myers, Valerie Nelson, Moise Nikolic, M/M George Oancea, M/M Peter Opincariu, Eugene Raica, Mary Robosan, Fr. & Psa. Romeo Rosco, Timothy J. Rucho, Marian Sarbu, M/M Samuel Todor, M/M Nicholas Vasu, Fr. Dimitrie & Vasile Vincent, Barbara Yancu

\$20.00

Fr. & Psa. Gregory Becker, M/M Gregory Bucurestean, Florence Churilla, John Farcas, George V. Fatsi, M/M Joseph Fratocean Nick Ioaniou, N. Krekan, Virginia Kotowski, Psa. Eleonora Lazar, Victor Leahul, Fr. John Macantelli, M/M John Mercea, M/M John Mogos, M/M Tudor Murgoci, M/M Constantin Nicula, Connie Parauik, Dr./M Nicolas Radoru, C. Roman, Fr. & Psa. Eugen Rosu, Serge Tihan, Fr. Constantin Tofan, John Tipa, Fr. Constantin Turcoane

\$15.00

Anonymous, M/M Paul Hildreth, Fr. Ioan Ionita, Deborah Muntean, Andreea Sandu

\$10.00

Anonymous, Elena Buzas, Veta Buzas, M/M George Danis, Elena DeMartini, Constantin Ghigorean, Erma Julie, I. Iordache, Ioan Leaha, Lenuta Magda, Dorothy Opris, Victoria Plopan, Virgil Popescu, Helen Toth, Cynthia Vuia, Fr. Alexander Webster, Dn. Paul Yova

\$5.00

Anonymous, Eugen Floare, M/M Brian McDonald, Mike Surducan

CLERGY CHANGES

Morris, Rev. Hieromonk Joseph is released from duties as Chaplain of Holy Transfiguration Monastery, effective September 1, 1994.

MOVING?

Send your change of address to:
ROEA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240

FIFTH CONGRESS MACEDO-ROMANIAN CULTURE

2-5 September 1994

Bridgeport, Connecticut

Contact: Dr. Aureliu Ciufecu
(203) 371-8743

PARISH BULLETIN NOTES

Chicago, IL. Holy Nativity. We thank the donor of the two new beautiful sets of robes for our altar servers. ... We all enjoyed our Summer Picnic with delicious food, fine companionship, and good music for listening and dancing pleasure. ... Fr. Pavel had some marvelous experiences during his trip to Romania as a member of the entourage accompanying Bishop NATHANIEL.

Warren, OH. Holy Resurrection. Congratulations to high school graduate Kara Opritza. ... Our parish hosted the 10th Annual Pan-Orthodox Vacation Church School, with 100 children registered. ... We had a fine attendance at our Father's Day Banquet.

Cleveland, OH. St. Mary. AROY sponsored the Father's Day dinner. Each father received a lovely boutonniere. ... Our 3-day Romanian Summer Festival provided good food and fine entertainment. ... The Ladies Auxiliary enjoyed their "Pot Luck Picnic."

Canton, OH. St. George. Congratulations to Speranza Stanciu on her new position as Asst. Director, Admin. Computing at Walsh College ... and to Alexis Sandru for being awarded an ARFORA-Martha Gavrila scholarship. ... Our parents were honored at the annual Father's Day dinner.

Merrillville, IN. Descent Holy Spirit. Our Annual Steak Dinner was enjoyed by all those who attended. ... Our parish donated \$500 toward the Vatra Camp bunk beds.

Chicago, IL. St. Mary. Our parishioners all worked hard but we also enjoyed hosting the 46th Annual ARFORA Congress. From the begin-

ning Hospitality Room Reception, through the sessions, meals, religious services and final banquet, it was a great success. Our only sorrow was the unexpected illness of Bishop NATHANIEL. We added our prayers for his complete recovery and now pray for his continued good health.

Fairlawn, OH. Presentation Our Lord. We had a great time on our Geauga Lake trip. ... Congratulations to Michelle Yates, recipient of the 1994 Deme \$1,000 scholarship award.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Members of the Men's Club enjoyed a dinner-theater outing. ... At our 12th annual Father's Day Banquet, all the moms received geraniums, the dads had lapel pins, and certificates were bestowed to 69 church school students and to the teachers. ... A brand new Fax machine has been donated for the office. ... Our flower beds have been cleaned and planted with beautiful flowers. ... We appreciate all the needed electrical work done on the property by our skilled volunteers. ... Our Ladies Auxiliary hosted the ARFORA Coffee Shoppe for the Episcopate Congress.

Southfield, MI. St. George Cathedral. Junior AROY has T-shirts and hats for sale. ... Connie Trollen, who is active in the Help the Children of Romania Nursing Education Program, offered a slide presentation and a talk that was very effective. ... We hosted the pre-Congress meeting of the Episcopate Council. ... 80 sixth grade students from a local school visited our church. ... We now have a much-needed computer. ... Our Father's Day dinner was great. ... It has been many years since a parish hosted the Episcopate Congress, but we did it this year. We hosted it here in honor of the Episcopate's 65th Anniversary, since the decision to establish the Episcopate was made in Detroit at that time.

St. Paul, MN. St. Mary. AROY sponsored an "Orthodox Entertainment Night" with movies and songs

from the 40's and 50's, plus snacks and refreshments.

Youngstown, OH. Holy Trinity. Fr. Bleahu and the Bible Society are organizing 2 different trips to the Holy Land, one for 6 days in November, and one for 9 days in December. ... AROY sponsored a delicious Bar-B-Q Chicken Dinner for Father's Day. ... Congratulations to Nick Pacura who graduated from Youngstown State U. with a Masters in Criminal Justice ... and to high school graduates Remus Bleahu and Anca Stoica. Remus also received a diploma in Aircraft Mechanics from the Vocational School.

Los Angeles, CA. Holy Trinity. To celebrate the "Graduation Month" of June, the parish sponsored a "Students' Picnic" with food, dance, program, and many surprises enjoyed by all. Due to the World Cup competition and the sports events in L.A., some 200 of the best students from various universities in Romania were rewarded with a trip to California. These students were our guests at the picnic. ... Fr. Alecse was honored to be a part of Bishop NATHANIEL'S entourage in the pilgrimage to Romania. The May-June issue of the church magazine was dedicated to reporting this with both photographs and write-ups. *

Compiled by Florence Sirb

HRAM LA VATRA

Prea Sfintă Sa Episcopul Nathaniel invită clerul și credincioșii Episcopiei să participe la sărbătoarea zilei de naștere a Maicii Domnului, hramul bisericii dela Vatra.

PROGRAM

9:30 — Liturgic Arhierească

Notă: Vă informăm cu regret că după Liturghie nu se va servi masa de prânz.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Boiaie, Angela Rebecca, daughter of Florin & Maria Boiaie, Citrus Heights, CA. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA. Godparents: Relu & Lidia Ristea.

Baka, Nikolas Peter, son of Mojse & Aurora Brenka, Sterling Hgts., MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Craciun & Steluta Almajan.

Denis John, son of Ion & Pompeia Buia, Sterling Hgts., MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ionel & Florica Marina.

Constantin, Florica JoAnne, daughter of Gregory M. & Codica Constantine, Baden, PA. St. Elias, Ellwood City, PA. Godparents: Valentin & Mirela Dorosan.

Mitrascu, John Claudiu, son of Toma & Constanta Mitrascu, Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA. Godparents: Ioana, Olga, Liviu & Valeriu Mita.

Andrew Tyler, son of Dennis & Lori Holt, Monaca, PA. St. Elias, Ellwood City, PA. Godparents: Dacia Jacobs.

Alexander Nicholas, son of Jose M. & Monica Lopez, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Andreea Gociman & Horatiu Enacopol.

Mercier, Joseph Tyson, son of Daniel & Susan Mercier, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparent: Bruce Bonita.

Moiceanu, Denis Cornel, son of Cornel & Mariana Moiceanu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Adrian & Alina Anghelasy.

Richardson, Brenda, daughter of Allie & Nancy Richardson, San Jose, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparent: Rodica Capustea.

Risca, Felicity Alexandria, daughter of Mihai & Nadia L. Risca, Oakland Twp., MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Andi Alexander & Oxana Risca.

Sacalis, Gabriela Sharlyn, daughter of Ioan & Liliana Sacalis, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Alexandru & Liliana Sacalis.

Saracu, Michelle Ann, daughter of Vasile & Doina Saracu, Indian Head Pk., IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Arpad Istvan & Sanda Chitu.

Thompson, John Erick, son of Tomy & Silvia Thompson, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Sam Mitchell.

Thompson, Nicole, daughter of Tomy & Silvia Thompson, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Sam Mitchell.

Thompson, Nikko, son of Tomy & Silvia Thompson, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Sam Mitchell.

Tandafir, Amelia Andreia Mihutoni, daughter of Ioan & Mihutoni B. Trandafir, Walnut Creek, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparent: Ioan Antoniu.

Tudor, Anca, daughter of Ovidiu & Gabriela Tudor, San Jose, CA. Godparents: Claudiu & Monica Cojocneanu.

Ursu, Daniel Elias, son of Ilie & Maria Ursu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Adina & Carla Parvu.

MARRIAGES

Anzur, John M. and Beth Ann Rice, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Charles Rice & Mary Ann Laverty.

Buia, Ion and Pompeia Surducean, Sterling Hgts., MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ionel & Dorica Marina.

Gruia, Dumitru and Camelia Bratu, Hayward, CA. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA. Godparents: Ioan Dotan & Gheorghe Rosca.

Dragomir, Mircea G. and Brenda Richardson, San Jose, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparent: Marius Dragomir.

Nemetz, Joseph P. and Linda S. Hart, Sharon, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Richard & Virginia Skody.

Radu, George and Simona Murdaseanu, Erie, PA. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dan & Mariana Nitu.

Surucci, Arminio and Marcisa Ionescu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Maria Topala.

Vlasache, Maximilian M. and Doina Papazu, San Jose, CA. Godparents: Aida & Nubar Bolyan.

DECEASED

Maciucu, Mihai, 77. Holy Nativity, Chicago, IL.
Millers, Mary Stella, 86. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA.

Muntean, Lucretia, 94. Holy Nativity, Chicago, IL.

Onea, Eudochia (Daisy), 88. St. George Cathedral, Southfield, MI.

RESERVE YOUR ROOM

for the 27th Annual
Brotherhood USA Conference

Presentation of Our Lord Church
Akron, Ohio

October 7-9, 1994

DEADLINE: SEPTEMBER 23

Holiday Inn
Akron/Fairlawn
4073 Medina Rd (I-77 & Rt. 18)
Akron, Ohio
(216) 666-4131
\$50.00 per room

Mention "Orthodox Brotherhood"

More information:
Contact Diane Kisbac (216) 864-4425

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Daniel Poroch, St. Clair Shores, MI \$ 50.00

GENERAL DONATIONS

George R. Gavrila Trust Fund \$ 50,000.00

The Estate of Lenore Kinnear \$ 25,000.00

(Earmarked: Camp Vatra Infirmary Project)

St. Anne Orthodox Mission, Pomona, CA \$ 700.00
(Annual Donation)

Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH \$ 200.00
(Post Congress Donation)

Fr. & Psa. Traian Petrescu, New York, NY \$ 100.00

M/M Djordje Jovica, Chicago, IL \$ 25.00
(Good Health of Bp. Nathaniel)

Edith Sandru, Southfield, MI \$ 15.00

Ionica Floare, Detroit, MI \$ 15.00
(Dispensation Fee)

MEMORIAMS

Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts., MI \$ 100.00

(I.M.O. Silvia's Father: Aurelian Gheordunescu and
Grandfather: Nicolae Danin)

Dr. & Mrs. Virgil Tirmonia, Canton, OH \$ 50.00
(I.M.O. Father, Rev. Fr. Eugene Lazar)

EPISCOPATE DUES

St. George Cathedral, Southfield, MI \$ 1,560.00

Holy Trinity, MacNutt, SK \$ 225.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Sts. Constantin & Elena Ladies Auxiliary,
Merrillville, IN \$ 200.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

St. John, Shell Valley, MB \$ 450.00

MISSION FUND

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI \$ 200.00

Eleanor Myers, Bloomfield Hills, MI \$ 25.00

Susan M. Nelson, Chicago, IL \$ 25.00

ST. SIMEON DORMITORY BED PROJECT

Sts. Peter & Paul Ladies Auxiliary,

Dearborn Hts., MI \$ 600.00

St. Mary, Cleveland, OH \$ 500.00

Sts. Peter & Paul Mens Club, Dearborn Hts., MI \$ 500.00

Aurora Ladies Auxiliary, St. Louis, MO \$ 250.00

M/M William Monroe, Brooklyn, MI \$ 100.00

M/M Ioan Nan, Sun City, AZ \$ 100.00

Dolores & Timothy Maher, N. Olmstead, OH \$ 50.00

M/M Julian Iordache, West Bloomfield, MI \$ 50.00

M/M Raymond Sankey & Family,

New Castle, PA \$ 50.00

John M. Limbeson, Jr., Salinas, CA \$ 25.00

Betty Galbincea, Cleveland, OH \$ 25.00

Walter Kocur, Dearborn, MI \$ 10.00

DO THESE THINGS *Continued from page 11*

192. Which are the duties of man toward man's soul?

Man's soul has several properties or faculties by which the soul rules the body and keeps contact with the outer world. Such faculties are the **mind** by which he understands things; the **senses** and the **conscience** by which the soul becomes aware of what is beautiful and good or unpleasant and bad; also the **will** by which the soul fulfills its thoughts and desires. All these powers of the soul must be fostered so that each of them may constantly do its part and fulfill its purpose. The mind must be enriched with useful knowledge, the senses and conscience must be so trained that whatever they will ascertain are good and beautiful should really be so; the will should be strong and do only good.

Pertaining to the duties toward the soul is also the duty of everyone to maintain his dignity and good name. To acquire and keep such a good name, the best man can do is do his work conscientiously.

193. What are man's duties toward his body?

Man must take care of his body and keep it healthy. Without good health life is a torture. Health is preserved by orderly work, by well-balanced rest, by cleanliness, and moderate eating, drinking, and reaction.

To keep both body and soul healthy, man needs money. Every man is under obligation to earn enough money to meet his own needs, his family's and, if he can afford, also to help the needy. He should not, however, attempt to keep too great a fortune nor to come by it in a dishonest way, but only through honest and just labor. When wealthy, man should neither be miserly nor wasteful but rather, he should use his fortune with moderation and wisdom.

194. How must we view duties concerning God, neighbor and ourselves?

Obligations relating to God, to neighbor and to ourselves must be regarded as moral laws established in man's heart by God Himself; a law to which man is always subject. This very law urges us to do only what is good and to shun evil. A secret voice — the voice of our conscience — tells us what is good and what is evil; rewarding us for our good works and reproving us for our evil deeds. And so, God has planted within us the law of good and evil.

* Beliefs of Orthodox Christians may be purchased from the Dept. of Publications, PO Box 92, Grass Lake, MI 49240 for \$6.95 (includes postage). *

EPISCOPATE CONGRESS *Continued from page 4*

Also among the guests were V. Rev. Ioan Ionita and the V. Rev. Deans: Nicolae Marioncu, Mircea Marinescu, Panteleimon Stanciu, Simion Pavel.

Parishes and delegates are reminded that January 1995 is the time for the election of two delegates and two alternates for the 1995-1996 Congresses. Until that election, however, the delegates are still empowered to represent the parish at any possible Episcopate Congress calling and are seated in the parish council.

Thanks to the delegates and guests who attended the Special Congress in Detroit. *

SEPTEMBER ISSUE DEADLINE

August 12

CONGRESUL EPISCOPIEI

El de al 62-lea Congres al Episcopiei s'a desfășurat în cadrul a două aniversări: cea de a 65-a aniversare a Episcopiei noastre și cea a 200 de ani de Ortodoxie în America.

Congresul a avut loc la Catedrala Sf. Gheorghe din Southfield, Michigan între 30 Iunie și 3 Iulie, 1994.

30 IUNIE

Această zi a fost dedicată Conferinței Clerului și a fost deschisă de Prea Sfințitul Episcop Nathaniel. Au participat, în calitate de oaspeți speciali, Pr. Mircea Păcurariu, Decanul Institutului Teologic din Sibiu și Pr. L. Zgargea, Protopop Econom Stavrofor din Pancevo.

Tema Conferinței a fost "Reînnoirea Diocezei" și a fost pusă prin citirea de către Pr. Protopop Constantin Cese a scrisorii din Decembrie 1993, adresată clerului Prea Sfințitul Episcop Nathaniel și toți protopopii din ceză.

5. Sa Episc. Nathaniel su Păr. Prof. M. Păcurariu, ospete la Congres, Păr. Remus Gramă. Preș. Asoc. "Sibiu Alumnae" și Păr. L. Lazar, Protopop a parohiei Catedralei Sf. Gheorghe și secretar al Consiliului Episcopesc.

Păr. Arhimandrit Roman Braga a vorbit despre importanța vieții în rugăciune a Preoților și a vieții miliare exemplare pe care trebuie să o ducă, fiind astfel o icoană pentru cei pe care îi păstrează.

S'a făcut o prezentare specială pe tema "Abuzul copiilor." Au fost discutate probleme administrative legate de Protopopiate, de parohii, probleme speciale ale clerului, CA și activități legate de bisericile ortodoxe de alte naționalități. Au fost de asemenea abordate probleme legate de viața de fiecare zi a parohiei: La sfârșitul zilei a participat la slujba de Vecernie, după care a avut loc reuniunea Asociației absolvenților Institutului Teologic din Sibiu, la care au participat ca oaspeți de onoare, P.S. Sa Episcopul Nathaniel și Păr. Prof. Mircea Păcurariu.

1 SI 2 IULIE

Lucrările Congresului au început cu rugăciunea de

invocare de Duhului Sfânt și cu Troparul morților, în memoria celor care au decedat în decursului anului trecut. (Păr. Arhim. Martinian și George Gavrilă).

Biserica Sf. Gheorghe din Ridgewood, NY a fost acceptată în Episcopie, reprezentată de Pr. Gh. Schiop, Simion Beautean și Gheorghe Ambruș.

S'a prezentat Agenda Congresului și s'a citit Procesul Verbal al Congresului din 1993. Ambele au fost aprobate.

P.S. Sa Episcopul Nathaniel, Președintele Congresului, a cerut ca toți membrii Congresului să devină în întregime un Comitet de lucru, care să dezbată în sesiune legislativă, Statutul Episcopiei. Această sesiune a fost condusă de Av. Ronald Mureșan.

Reuniunea Doamnelor dela Bis. Sf. Petru și Pavel, Dearborn, MI au oferit dulciuri și răcoritoare delegatilor.

Toți cei care au dorit să prezinte un amendament sau să-și exprime opinile, au venit la microfon, cele spuse au fost reprezentate și discutate și în același timp lucrările acestei sesiuni legislative au fost înregistrate pe bandă de magnetofon, pentru a se păstra precizia dezbatelor.

Majoritatea timpului a fost întrebuințat pentru dezbaterea Art. IX și apoi s'a trecut la dezbaterea articolelor X-XV.

Lucrările Comitetului legislativ s-au încheiat la ora 7 PM când Prea Sfințitul Nathaniel a reluat conducerea lucrărilor Congresului. P.S. Sa a prezentat salariații Episcopiei și s'a citit diverse rapoarte de activitate care au fost aprobate de către Congres.

Au fost de asemenea aprobate bugetele de administrație a Diocezei, al Departamentului de Publicații, al Dep. de Misiuni, Dep. de Asistentă Creștină, toate în total de \$563,500.

Delegații au primit cu interes macheta Clădirii Administrative propusă pentru construire, datorită generozității Doamnei Rucsanda Bota, care a donat \$400,000 pentru acest proiect. Aceasta Clădire reprezintă Faza 1-a fiind urmată pe viitor de Faza 2-a (Arhivele Episcopiei), Faza 3-a (Muzeu) și Faza 4-a (Centrul de Conferințe).

S'a anunțat o donație (moștenire) de \$25,000 lăsată de Cont. la pag. 18

Congresul Episcopiei

Cont. de la pag. 17

Lenore Kinnear, membră a Bisericii Sf. Maria din McLean, VA, care a decedat de curând. Această sumă a fost lăsată cu mențiunea de a se construi un Dispensar Medical pentru Câmpurile de vară de la Vatra.

Au fost trimise scrisori de salut I.P.S. Sale Arh. Victorin, Președintelui Clinton și Premierului Cretien.

In numele delegaților, P.S. Sa Episcopul Nathaniel a mulțumit Catedralei Sf. Gheorghe, gazda Congresului, asociațiilor auxiliare și Reuniunii Doamnelor dela Biserica Sf. Petru și Pavel, care a fost responsabilă cu chioșcul ARFORA.

Ziua de Sâmbătă s'a încheiat cu un picnic și seară de dans. In timpul Congresului Librăria Diocezei a fost deschisă pentru ca delegații să poate cumpăra cărți și icoane.

Organizațiile ARFORA, AROY și FRĂȚIA ORTODOXĂ au avut reprezentanți la dispoziție care să dea informații necesare celor interesați.

3 IULIE

Ca de obicei Liturghia Arhierească de Duminică a fost precedată de procesiunea preoților, P.S. Sa Nathaniel a slujit asistat de un număr mare de preoți și diaconi. Păr. Prof. Păcurariu a rostit predica referitoare la "Toți Sfinții Români" iar P.S. Sa, în engleză, a vorbit despre "Toți Sfinții Americani," amândouă sărbătorile fiind în aceiași Duminică.

A urmat apoi un Banchet festiv la care au participat printre alții, Dl. Petru Lucaci, Președintele organizației "Uniunea și Liga," cu soția, Dl. Traian Lascu, Președintele Centrului "Valerian Trifa," cu soția, Păr. Prot. Laurențiu-Lazăr cu Preotesa Anita, Păr. Prof. M. Păcurariu cu Preoteasa Minerva, Păr. Prot. Nicolae Apostola, Secretarul Consiliului Episcopesc al Arhidiocesei Române Ortodoxe, Doamna Marie Ficken, sora Doamnei Lenore Kinnear și Domnul Armand Scala, Președintele C.O.R.A.

Au participat de asemenea Părinții Protopopi N. Marioncu, M. Marinescu, P. Stanciu, S. Pavel și Păr. I. Ioniță.

Li se amintește tuturor delegaților că în Ianuarie 1995 vor avea loc alegerile de noi delegați la Congres.

Mulțumiri tuturor delegaților care au participat la Congresul 1994. *

Episcopia Ortodoxă Cont. de la pag. 24

nostru nu numai că nu trebuie să ne sperie ci ar trebui să ne inspire căci își află înțelesul la Ioan, 12,24." Amin, am spus vouă că dacă bobul de grâu, căzut pe pământ, nu va muri, el va rămâne singur, dar dacă moare, aduce multă roadă."

Cu o istorie de 65 de ani bogată și plină de evenimente, Episcopia Ortodoxă Română din America are toate motivele să privească trecutul cu mândrie și viitorul cu încredere. *

Alexandru Nemoianu

Cumpărați O Cărămidă Pentru Catedrala Ortodoxă Din Arad

Prețul unei cărămizi este de 1000 lei.

Edificarea unei Catedrale Ortodoxe Române în Arad, orașul de reședință triseculară a uneia din cele mai vechi, mai cuprinzătoare și mai active organizări bisericesti din zona vestică a românătății, reprezintă împlinirea unei vechi speranțe.

Prin amplitudinea, poziția și monumentalitatea ei, Catedrala va exprima recunoștința generației de azi, față de jertfele înaintașilor pentru păstrarea credinței, a limbii și a ființei naționale. Va fi un mesaj de demnitate, speranță și dragoste creștinească pentru cei ce vor veni după noi.

Donațiile pentru sprijinirea edificării, se pot depune la Sediul Episcopiei, la vechea Catedrală sau la Banca Română de Dezvoltare, filiala Arad cont nr. 4072996061008 în lei și 1520796061008 în valută.

COMITETUL DE SPRIJIN

Pe Urmele Domnului Hristos (3)

(Sfântul Ioan Românul = Hozevitul = 5 August)

Nu departe de Ierihon și Muntele Ispitirilor "Qurantal," drumul de pustie ce duce la Ierusalim, în pustia Ierusalimului, se află una dintre cele mai vechi mănăstiri din Țara Sfântă, Mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul. Aici se află osemintele Părintelui Ioan Românul după ce l-a numit Biserica Greacă și în același timp Sfântul omânilor pribegi, ca și patronul celor ce-și țin credința obiceiurile strămoșești de parte de pământul drag, dar și pentru credința și dragostea Domnului Hristos se înțesc lăsând lumii un exemplu de urmat și în același mod o parte din valorile noastre milenare și spirituale.

Sfântul Ioan s'a născut la 23 Iulie 1913 în satul Răinicieni, Com. Horodiștea, județul Dorohoi, dintr-o familie de țărani foarte evlavioși, pe nume Maxim și Caterina Iacob. La botez primește numele de Ilie fiindcă a născut aproape de ziua Sf. Prooroc Ilie (20 Iulie). Înă la vîrsta de doi ani își pierde ambii părinți, iar unică Maria încearcă să-l crească așa cum a putut până când își dă obștescul sfârșit în mânile Creatorului, rămânând orfan de tot, prin 1916 când avea doar 13 ani. Udeniile îl îngrijesc până termină școala primară, liceul unde este cel mai bun din școală), iar la idea de-a merge încă de departe la facultate, Ilie (viitorul Ioan) refuză să-otărându-se să se face călugăr. Ideea și dorința de-a intra în mănăstire a luat-o de la bunica Maria care dorise toate viața de-a se călugări dar situația lui de orfan a ținut-o legată de vatră pentru a-l îngriji până la moarte. Cunoscând acest lucru - așa cum scrie în poeziile lui minunatele elasă totul și intră în rândurile celor dedicați total lui Dumnezeu. Își închină viața în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicăi Domnului din M-reia Neamțului, în 8 aprilie 1936, când este tuns întru monahism și primește humele de Ioan.

După câțiva timp se hotărăște să se ducă în pelerinaj la ocurile sfinte și împreună cu alți doi frați monahi, ajung să călătoresc pe urmele Domnului Hristos, unde de altfel rămâne pentru toată viața. Mănăstirea Sf. Sava îl primește și-l însărcinează ca paraclisier și infirmier, iubit de toți cei ce-l întâlneau. De aici cu aleasă binecuvântare se retrage în preajma Mării Moarte, pe lângă Qumran, trăind viață de sihastru, împreună cu alți călugări români și unde de fapt îl cunoaște și pe monahul Ioanichie Părăială, care-i devine ucenic până la moarte. În 1947 este hirotonit diacon și apoi preot în Biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim și numit mai apoi egumen la Schitul Românesc Sfântul Ioan Botezătorul, de pe râul Iordanului. Prin anul 1952, se retrage împreună cu ucenicul său Ioanichie la Mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul, ca un an mai târziu să intre în viață de pustnicie, în peștera Sf. Ana, Mama Maicăi Domnului.

În vara anului 1960, după multe suferințe și nevoiri, în lipsuri și mari ispite ca și după o viață aspră cu sine însuși și cu decepții mari din partea conducerii Bisericii românești, miercuri 4 August se împărtășește iar joi 5

August își dă sufletul în mânile Creatorului, la vîrsta de doar 47 de ani.

Este înmormântat în peștera unde a trăit și la mai mult de 20 de ani, mai precis la 8 august 1980, este desgropat de către unul din prietenii greci, Părintele Pantelimon de la Mănăstirea Schimbarea la Față din Boston, USA, care vizita în pelerinaj, locurile sfinte. Trupul său a fost găsit nestricat, răspândind un miros plăcut dumnezeesc care din când în când umple de mireasmă toată biserică unde este așezat la mănăstirea Sf. Gheorghe Hozevitul. Numit de atunci SFÂNTUL IOAN ROMÂNUL de către Biserica Greacă de la Ierusalim, el devine SFÂNTUL ROMÂNIOR PRIBEGI din toată lumea și în special a celor din America. Prin 1987 la Woonsocket, Rhode Island, românii noi veniți înființează pentru prima dată în lume Societatea Sfântul Ioan Românul, cu scopul de a păstra credința și obiceiurile străbune, așa cum le-a păstrat Sfântul Ioan, în afara granițelor României. Societatea continuă să existe și să funcționeze la Youngstown, Ohio și prin diferite activități la Vatră și în parohiile din jur.

Este respectat și cinstit în mod aproape unanim de către Biserica de la Ierusalim, cea din Grecia, Cipru, România și USA. Pelerini de toate neamurile și chiar din America Latină caută să să se închine la moaștele făcătoare de minuni ale Cuviosului Ioan. Pentru noi cei pribegi, ca de altfel pentru toți românii ortodocși din întregă lume, ne lasă două volume de poezii, poate cele mai creștine poezii ale secolului nostru, și cele mai frumoase îndemnuri de-a fi creștini și români adevărați, oriunde ne-am afla pe acest pământ. Tipărite la Ierusalim, după moartea sa, de către ucenicul iubit Ioanichie, acestea au devenit tezaure de inspirație și de profundă meditație pentru mulți care le citesc și le au în casele lor. Dar să vedem ce ne spun versurile poeziiilor de la sfârșitul vieții lui, intitulate "Îndemn Frațesc" și "Imnul Românesc," care de fapt îl și intitulează "SFÂNTUL ROMÂNIOR PRIBEGI":

Fii pribegi ai țării mele
Necăjiți printre streini
Nu uitați menirea voastră
De români și de creștini.

Legea noastră creștinească
Și pământul românesc
S'au păstrat cu multe jertfe
Care nu se pomenesc

Acum ca niciodată
Treziți-vă români
Având credința-n suflet
Și arma sfântă-n mâini.

Cont. la pag. 23

PROFETUL DIN NOI

Indiferent dacă viața ne este plină de pace sau de neliniști, indiferent dacă avem, sau nu, tăria și clarviziunea de a distinge în sensul vieții noastre linia continuă ce duce de la Botez la sănul lui Dumnezeu, fiecare din noi posedă o vocație care poate să-i fie măntuitoare: **vocația profetică** sau mai precis, conștiința abilității proprii de a putea fi recipient al intervenției directe a lui Dumnezeu.

In dragostea Sa ocrotitoare pentru om, Părintele ceresc ni se comunică fiecărui din noi în forme diferite, pe măsura puterii noastre individuale de a-L percep și primi, în locașul sufletului nostru. Astfel, omul simplu din societatea românească patriarhală îl simtea pe Dumnezeu în tot ceea ce-l înconjura, în "facerea mâinilor Lui:" în grânele pârguite prin darul Duhului Sfânt, în ploaia fertilă a dragostei divine, în bătaia copitei animalelor speriate de fulger — în care el vedea pietatea creației, în miroslul anafurei, în dăngănitul clopotului bisericii și în numeroase alte simboluri, care încătușau în ele sentimentul prezenței divine. Nu doresc să menționez aici sfintele Taine, pe care Românul le-a trăit cu evlavie, care sunt fără îndoială canalele cele mai largi și adânci prin care Părintele luminilor ne inundă cu lumina Sa cea neînserată. Mai degrabă doresc să știi, iubite cititor, că în vreme ce scriu aceste rânduri, rog pe Domnul să-mi dea putere să te fac să simți și tu că există un simț specific în noi, hirotonit de Creator spre a fi folosit în exclusivitate, drept coridor de comunicație cu El. Acesta este **simțul profetic**, un simț spiritual și tainic, sădit de Dumnezeu în orice suflet, prin care omul se înfructă din însăși conștiința divină, în măsura în care aceasta î se revelează și îl inspiră spre o viață duhovnicească, în modelul lui Hristos:

Prin acest coridor spiritual s'a arătat Dumnezeu lui Moise, în chipul rugului de foc (Ieșire 3:2-5). Câtă emoție este condensată în această întâlnire de pe muntele Horeb și câtă sfîntenie! La fel s'a comunicat Dumnezeu lui Avraam, în chipul celor trei tineri (Sf. Treime) la stejarul Mamvri (Facere 18:1). Asemenea s'a arătat lui Tobie în chipul îngerului Rafail (Tobit 5:4), apoi proorocilor, care odată despătimiți de povara lutului aveau tăria să se ridice în duh până la punctul în care ardea făclia cunoașterii divine. De acolo ei primeau seva inspirației. De acolo se adăpau — uneori mai direct iar alteori "ca prin oglindă, în ghicitură," cum se exprimă Sf. Pavel, din înțelepciunea divină. Când o descopereau poporului, proorocii sfârșeau de cele mai multe ori prin a fi uciși cu pietre, întrucât poporul nu avea pregătirea sufletească de a vedea pe Dumnezeu atât de direct. Vederea lui Dumnezeu apare înfricoșaloare chiar și lui Moise, care și-a acoperit fața la vedere Domnului, întrucât "**se temea să privească**." Chiar dacă uneori profetii au fost omorâți, simțul profetic lăuntric al omului nu a fost ucis nicicând, ci doar astupat uneori în istorie, ori strangulat de obezitatea necredinței, ori învăluit de o ceată asemenea celei ce a acoperit ochii lui Luca și Cleopa, care n'au recunoscut pe Iisus cel înviat pe drumul către Emaus (Lc. 24:16).

Acest simț profetic, prin care Duhul Sfânt ne lămurește credința cum se lămurește aurul în foc, îl posedă orice suflet credincios. Prin el Dumnezeu ne vorbește și noi îl ascultăm. Prin el ne modelează conștiința, aşa cum la început a modelat cu drepta Sa pe Adam. Odată botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și pecetluit cu pecetea Duhului Sfânt, creștinului î se destupă căile darurilor Duhului Sfânt: înțelepciunea, înțelegere, duhul sfatului, al tăriei, duhul cunoașterii și al credinței, și în sfârșit duhul temerii de Dumnezeu (Isaia 11:2-3). Astfel, omului înooit prin scăldătoarea Botezului, Dumnezeu începe să-i infuzeze energii noi, pentru ca el să poată crește, trup și suflet, în Hristos și după modelul Său divin. In virtutea darurilor Duhului Sfânt, care ni se reînnoiesc mereu prin pocăință, se subțiază în om și acel simț profetic, prin care el simte cu toată ființa sa glasul chemării părintești a cerescului Tată. Așa se face că omul care nu își cunoaște viitorul, are încredere în el, știe ce dorește să devină în viață și nu se teme de necunoscut, ci se îndreaptă cutezător înspre el, ca spre un sens parcă deja cunoscut. Dumnezeu ne călăuzește prin pronia divină în multe chipuri. Prin simțul profetic însă, El încurajează pe om și îi dă tărie în lucrul cel bun, îl fortifică în situații când puterile proprii nu sănătate de ajuns. Un Tânăr indonezian, convertit la Creștinism din legea islamică, fiind urmărit spre a fi ucis cu pietre pentru "crima" de a fi părăsit Islamul, s'a ascuns într-o biserică creștină. După trei zile de post și rugăciune, a simțit un glas divin trimițându-l acasă și asigurându-l că nu î se va întâmpla nimic. Ieșind din ascunzătoare, nu numai că nu a fost ucis, dar mai mult, și-a convertit și bunicii la Hristos. Așa s'a manifestat Dumnezeu și lui Pavel (Fapte, cap. 9), pe care îl transformă din prizonier în Apostol. Nu mai puțin impresionant este fenomenul convertirii sutașului Cornelius, căruia Domnul î s'a arătat în chip de înger. (F.A. 10:31).

Toate aceste exemple mărturisesc despre această cale tainică prin care omul este călăuzit spre mântuire. De aceea ea este de mare importanță pentru fiecare din noi. Așa cum profetii au fost instrumente prin care Dumnezeu a modelat conștiința poporului ales, **simțul profetic** din noi — fie el mai mult or mai puțin ascuțit — este una din căile deosebit de sensibile și tainice, prin care Părintele nostru ceresc, ne călăuzește pe calea cea strâmtă a mântuirii. Acum, când ne-am împrospătat din nou credința prin primirea Sf. Duh în praznicul Rusaliilor, să ne amintim cu toții că așa cum în profeti au fost sădite energii care au călăuzit generații întregi spre Hristos, în fiecare din noi există embrionar o cale tainică de comunicare cu Cerul. Trebuie doar să o curățăm prin efort personal, să ne rugăm, să citim cărțile sfinte spre a cunoaște pe Dumnezeu așa cum este voia Tatălui (Ioan 17:3) și să ascultăm "**profetul din noi**" prin care Dumnezeu ne cheamă la pocăință. *

Pr. Remus Grama

SOLIA AUGUST 1994

UNIRE LITURGICA SI UNIATISM

Dinu Cruga

Intr'un articol trecut, am încercat să deslușim unelurile aticanului în vechea lui străduință de a moleși pe o parte paza învățăturii ortodoxe, iar pe de alta de a menține în viață duhovnicească a neamurilor ortodoxe, cestrămarea făptuită acum câteva veacuri, când stăpânind, prin ostirea lumească a unei împărății catolice, o parte din vatrele acestor neamuri, i-a silit pe cei robiți să înbrace străina învățătură latină și să se lepede de cea rămoșească, a Sfinților Părinți răsăriteni, ceea ce a dus, atunci și până acum, la gâlceava uniatismului. și o bună bucată de timp, în deosebi dealungul veacului nostru, ciosindu-se de un ecumenism prin care suflă mai mult răguția profesorală a teologilor, decât adierea Sfântului Duh. Vaticanul a încercat să strecoare unitiasmul drept n model sau metodă de împăcare și unire a Bisericii espărțite. "Anatemizarea" acestei metode însă, tot în ermeni ecumenici, a fost făcută la Conferința de la Balamant; și pentru că ecumenismul are mlădiera indulgențelor, i s'a șters atunci unitiasmului caracterul de model," dar nu i s'a luat odată cu aceasta dreptul de a exista, ca o prelungire a catolicismului sau mai bine zis a un rod catolic, crescut anapoda pe butucul ortodox. Căci vrem sau nu vrem, e o "realitate", cum i se spune, că care trebuie să ții seama chiar dacă nu este firească și chiar dacă cere să fie cinstită ca una firească.

Dealtminteri, prelații uniți nu s'au dus la Balamant să se justifice ca reprezentanți ai Bisericii romano-catolice și ca trimișii unei Biserici stătătoare și viețuitoare de sine. De aceea socotim tâlcuitoare lămurirea cerută de I.P.S. Antonie al Ardealului, chiar la începutul discuțiilor, dacă față către față, sunt trei sau două Biserici. Dacă răspunsul ar fi fost: "trei," delegația Bisericii Ortodoxe Române ar fi părăsit imediat lucrările conferinței. Răspunsul fiind "două biserici," s'a continuat dialogul, despre care am spus câte ceva în articolul trecut.

De data aceasta, vom vorbi despre "realitatea" credinței trăită firesc de credincioșii români, socotiți în hrisoavele istoriei drept uniți dar aflați de fapt într'o rânduială duhovnicească, pe care n'a putut-o atinge și deforma "realitatea" nefirească a uniatismului, rămasă mai departe în rânduiala tulburărilor și a discordiilor teologice.

Legătura iubitoare lăuntrică cu Dumnezeu a creștinului din Ardeal sau Banat n'a fost nici zdruncinată, nici tăiată, doar pentru că năpustirea catolicizantă, l-a silit să nu se mai numească ortodox ci unit. De neam și grai nu-l putea despărții; de starea obidită de iobag nu voia să-l despartă; rămânea biserică; rămâneau mânăstirile; mai ales mânăstirile. Căci călugarii ardeleni nu se mai sihăstreau cum le-ar fi fost osteneala și rugăciunea, ci alături de preoții satelor aduceau mânăjarea mai presus de fire a Duhului Sfânt oriunde erau suferințe, dureri și nevoițe. Mai mult decât atât, umblau din sat în sat, cum n'o puteau face preoții, întărind încercările vreunui sat cu biruințele altuia, înfrățind și unind astfel largi vete de trăire ortodoxă. Supărător și primejdios stăpânirii străine

mai era însă și faptul că mânăstirile ardelenе erau legate cu cele din Moldova și Țara Românească prin neostenita trudă a acelorași călugări, care treceau munții să aducă ajutoare de tot felul și cărți de trebuință biserică dar și de trebuință duhovnicească pentru țărani. Căci din cele mai multe căsuțe țărănești nu lipseau icoanele, miroslul de busuioc iar pe căte o măsuță de veghe și rugăciune, psaltirea și ceaslovul. În ochii stăpânitorilor străini, hotărâți să dezrădăcineze ortodoxia, lucrarea văzută și nevăzută a mânăstirilor, le primejdiau violența de a izola satele, pentru a le impune și controla mai lesne trecerea la unirea cu Roma. Soluția a fost pe atât de simplă pe cătă a fost de sânge-roasă. Nu doar izgonirea călugărilor din mânăstiri, ci distrugerea însăși a mânăstirilor cu tunul, iar dacă ar fi fost cu putință cu călugări cu tot.

Uniatismul însă, născut dintr'o chibzuială omenească, întinată de patima stăpânirilor lumești și nesimțitor la viața de taină a bisericii, a socotit pesemne că simpla pomenire a Papei ca singurul Vlădică al bisericii și simpla citire a crezului cusut cu adaosul purcederii Duhului Sfânt și din Fiul, nu doar din Tatăl, sunt îndeajuns ca să pecetluiască unirea. Romano-catolicii care voiau cu orice preț să-i unească pe creștinii ortodocși cu Roma, erau obișnuiți cu neîmpotrivirea târgoveștilor, negustorilor, boerilor și intelectualilor de prin orașele lor apusene, care se lăsau lesne încovoaiați, dacă prin aceasta unii aveau prilej de a se îmbogăți iar alții de a câștiga prețuire și slavă lumească. În Ardeal, Maramureș și nordul Banatului aveau de-a face însă cu țărani, cu preoți de țară și cu protopopi nedoritori de titluri și veșmintă strălucitoare, care de sute și sute de ani nu știau alt tipic de viață duhovnicească decât pe cel ortodox. Odată cu nașterea din trupul părinților, primeau din sufletul lor, spre rodire proprie, trăsătura modului ortodox de a-și trăi credința în Dumnezeu.

Uniatismul n'a înțeles că țaria duhovnicească a țărănumi român nu pornea dintr'o îndărătnicie omenească față de o învățătură și teologie străină, pe care dealtfel nici nu o înțelegea, ci izvora din adâncul apelor de lumină dumnezeiască sorbite în micuța lui biserică de sat, chiar dacă aceasta trebuia să fie socotită în actele lumești drept unită.

Ne e mai puțin adevărat însă, că această țarie s'ar fi putut secătui cu timpul, dacă ar fi fost smulsă din rânduiala posturilor și a sărbătorilor care îi preschimbau obidirile, durerile și scârbele zilnice în tot atâtea nădăjduiri de viață mai omenească; și mai ales dacă țaria i-ar fi fost lipsită de lumina Sfintei Liturghii care-i păstra credința într-o adâncă rădăcină a rugăciunilor, care-i întărea nădejdea într'o dreptate dumnezeiască cu neputință de jefuit, care o îmbrăca în harul iubirii de Dumnezeu cu neputință de despuiat. Păstrarea acestora n'a fost însă doar lucru omenesc, ci a fost lucrată prin oameni de Dumnezeu.

Cont. la pag. 22

UNIRE LITURGICA Cont. de la pag. 21

Cei 38 de protopopi care de voie sau nevoie trebuiau să semneze actul de unire cu Roma, au simțit cu duhovnicească simțire că îscălitura lor nu însemna o simplă mărgărire de hârtie ci putea să însemne osânda lipsei lor de răspundere față de poporul încredințat lor odată cu taina preoției, spre cîrmuire duhovnicească întru nestricare și neabaterea credinței ortodoxe. Iesiți din rîndul poporului, însuflareți de același duh, ei au fost părtași la acea "intuiție a poporului," care, cum spune Păr. D. Stăniloae, "a surprins adevărul că în Liturghie e concentrată legea lui creștină" și care a simțit cu neîndoelnica tărie a harului că "Liturghia și cultul bisericesc e însăși doctrina în rugăciune, în cântare și în practică creștină"(1).

Ca atare, cei 38 de protopopi au condiționat, și în prieala de a semna actul de unire cu Roma li s'a acceptat condiția ca "toata legea (Sfânta Liturghie, n.n.) și sărbătorile și posturile să stea pe loc." În felul acesta, cum tot Păr. D. Stăniloae spune, ei au golit actul unirii cu Roma "de orice conținut practic." Posturile și sărbătorile rămâneau aceleași cu a tuturor fraților ortodocși aflați în vîtrele românești ale Moldovei și Tării Românești, limba Sfintei Liturghii era aceea a neamului românesc de pretutindeni, prefacerea păinii și vinului în trupul și sângele Mântuitorului era trăită în aceeași cutremurare epicletică, a invocării Duhului Sfânt și nu la amintirea Cinei celei de taină ca la catolici, pâinea nu era azimă ci prescură, împărtășirea ne era un biscuit mâncat și pierdut în stricăciunea trupului, ci taina preschimbării trupului și sufletului nostru în trupul și sufletul jertfit și înviat al lui Hristos, care fără amestec ne face părtași dumnezeirii Sale.

Instinctul juridic al iezuiților însă, a simțit imediat zădănicirea uneltirilor de unire totală cu Roma, prin acceptarea stăruitoarei condiții ca legea creștinilor români "să stea pe loc," așa încât, traducând în latinește actul unirii au sărit peste ea ca și cum nici n'ar fi fost. Si în semetia iezuită, desigur, versiunea latină nu s'a adus nici spre cunoștința protopopilor, dar nici spre semnare.

"Dependența" bisericii ortodoxe din Ardeal de Roma, nu s'a putut socoti astfel o "despărțire" propriu zisă de Biserica Ortodoxă, cum se petrecuse cu 700 de ani în urmă, între Bizanț și Vatican, între două lumi care nu vorbeau aceeași limbă, care nu gândeau și nu simțeau duhovnicește la fel, care își recunoșteau doar în parte dascălii și Părinții și care erau legate fiecare într'altfel de același Hristos și aceeași Apostoli ai Săi. Altfel spus unirea bisericilor ortodoxe din Ardeal cu Roma, păstrând neșirbită statornicia Sfintei Liturghii, a posturilor, a sărbătorilor, precum și a tuturor obiceiurilor cinstite din strămoși în evlavia poporului, n'a fost altceva decât o "despărțire administrativă bisericească" care nu putea schimba, înlocui, jefui sau întemnița ortodoxia liturghisită și trăită de popor.

Prin Liturghie, posturi, sărbători și obiceiuri, ardelenii viețuiau în comuniune duhovnicească cu toți românii de peste Carpați, se simțeau și erau uniți cu ei, chiar dacă printre rânduială bisericească poruncită din afară, trebuiau

să fie uniți cu Roma. Intre prelații catolici sau catolici zați și catolicizanți pe deoparte, fără alt grai teologic decât al Vaticanului și pe de altă parte țăranii împreună cu preoții lor de țară, fără alt grai al credinței decât cel liturgic, era un pământ uscat, secătuit de neîncrederi, promisiuni și înșelăciuni, din care nu izvora nici o apă a dragostei și nu prididea nicio punte de lumină care să-i treacă de la unii spre alții. E ca și cum față către față ar fi fost două credințe care nu se înfruntau propriu zis, căci fiecare era boltită într'alt fel spre nădejdea măntuirii și fiecăreia îi mijea din altă parte adevărul.

Aceasta nu înseamnă însă că în decursul celor trei veacuri de unitiasm n'au existat și episcopi care și-au păstorit poporul cu dragoste și înțelegere, punându-se de multe ori pavăză între el și stăpânitorii lumești; dar nu e mai puțin adevărat că înțelegerea și compasiunea lor era îndreptată către suferința și asuprirea pământească; răspunderea care-i copleșea era alinarea acestor scârbe și nu era legată de vreo nemulțumire împotriva unirii cu Roma.

Credința țăranului ardelean, aidoma celui muntean sau moldovean, era simplă; nu în sensul unei minți neputincioase și prea săracă să o exprime, ci în sensul trăirii ei ca o taină prelungită în viața de fiecare zi, când însemna cu semnul crucii pâinea înainte de a o rupe, când se închină în zori înainte de a tăia prima brazdă a ogorului, când cinstea cu binețe pe orice cunoscut sau necunoscut, când chema preotul să-i binecuvinteze casa, grajdul și vitele, când îl chema să dezlege cu rugăciuni fântânile ploilor astupate de secetă sau când se îmbrăca ca în lumină Dumînica pentru biserică cu veșmintre strălucitor de albe. Dacă i-ar fi vorbit cineva de taina prezenței lui Dumnezeu în toate, poate n'ar fi înțeles mare lucru, deși el trăia faptul că cerul și pământul erau plini de mărire Lui și tocmai de aceea se purta față de ele cu gingășia celui ce le vedea, într'un fel știut de el, părtașe de nestrîcăciunea puterii lui Dumnezeu.

El nu știa de teologie dar vorbea cu Dumnezeu și în prelungite tăceri îl asculta pe Dumnezeu, vorbindu-i într'un limbaj pe care teologii de meserie nu-l cunoșteau. El nu auzise de asceză, dar răbdă necazurile ca încercări ale răbdării lui Dumnezeu Drăguțul pentru păcatele lui. Era fără de carte; nu auzise nici de dogmatică, nici de simbolică, nu știa istoria bisericii și nu știa prea bine nici ce fel de vîlădică este Papa; și chiar dacă ar fi știut, nici una din toate acestea nu i-ar fi adăogat ceva la singura învățătură pe care o știa și care-i era îndeajuns măntuirii sale: Sfânta Liturghie. În aceasta era apa vie a tuturor dogmelor topite în rugăciune, în aceasta cobora până la el, Dumnezeul cel viu dăruindu-i cele trebuincioase măntuirii, cercetându-l cu poruncile și milele Sale, îl înfrumusețea cu bunătatea Lui, îl indemnă să-i primească Duhul și să se împărtășească de dumnezeirea Fiului Său luându-i trupul și sângele jertfit și înviat. Aceasta era credința țăranului ardelean.

Cealaltă credință, intemeiată pe meritele lui Hristos, pe dogma primatului și infailibilității papale, pe filioque, pe mariolatrie, pe supranaturaluri absolute și relative, —

Cont. la pag. 23

cont. de la pag. 22

trudea doar în rânduiala teologilor, se protocea în comisii, se dicta de pe catedre, dar nu trecea de aceste urduri. Si chiar dacă și-ar fi scos papucii de catifea și ar fi încălțat cu opinci, tot n'ar fi putut intra în bisericuțele românilor pentru că această credință nu avea "eficiență pioecivă și practică în viața religioasă a poporului și în sănătatea lui" (Idem, p. 1082). Pentru românul unit cu Roma era deajuns că Monseignorii de la episcopii să cunoșteau Liturghia drept expresia credinței celei trepte.

Nu e mai puțin adevărat însă, că aceeași prelați, au lăsat și încă mai căută să-l abată de la credința lui trăită exprimată liturgic prin introducerea a tot felul de elemente de rit latin. Impotriva unor astfel de smintiri au ridicat chiar unii teologi catolici, ca de pildă Korolewski, care prin anii 1927 descria uniatismul ca un produs care nu este nici oriental nici occidental, ci un "ompromis bastard" între Ortodoxie și Catolicism. Iar acest produs nu face altceva decât să grăbească sfârșitul unei despărțiri pe care o regretăm cu toții.¹

Unitatea vieții liturgice însă, care se păstra mai presus de împărțirea bisericească administrativă, nu putea să nu lea roade. Si acestea s-au vădit cu prisosință în chemarea a unirea neamului românesc într-o singură vată trămoșească; și în fruntea acestei chemări au fost tocmai omânii uniți cu Roma. După înfăptuirea unirii neamului și țării, în satele românești au reapărut bisericile ortodoxe alături de cele unite. Acest sat românesc, spune Părinte D. Stăniloae, "deși s'a rugat uneori în două biserici, s'a rugat cu cuvintele aceleași Liturghii și a cântat aceleași rugăciuni. Dar unitatea nu s'a redus la atât. Ci cei din partea care se rugau într-o biserică, rugându-se pentru părinții, frații, rudele și cunoscuții lor, suprindeau inevitabil în rugăciunea lor și pe mulți din cealaltă biserică. Căci aceleași familii își aveau membrii împărțiti în amândouă bisericuțele și niciunii din ei nu se rugau pentru ceilalți cu conștiința că se roagă pentru niște eretici sau schismatici, căci nu se rugau pentru întoarcerea lor la credința cea adevărată, ci pentru ajutorarea lor în orice nevoie și necaz și pentru mantuirea lor. Deci se rugau ca pentru niște frați de aceeași credință. Împărțirea lor în două biserici era un artificiu neluat în serios de conștiința poporului, era o despărțire de suprafață, formală, dar nu mai puțin pricinuitoare adeseori de certuri, de împerecheri, care slăbeau puterea și buna înțelegere în lucrurile de obște care trebuiau înfăptuite" (Idem, p. 1087).

Din nefericire, la unirea reală a bisericii despărțite, cel puțin până acumă, nu se poate intra prin ușile împărătești ale Duhului Sfânt ci prin porțile teologiei de catedră, ale comisiilor mixte internaționale, ale ecumenismului; și în fața lor nu te întâmpină Hristos nedespărțit de Tatăl și de Sfântul Duh, ci profesori, rectori teologi și prelați nedespărțiti de dogme, argumente și conferințe. La primul sinod ecumenic a fost Sfântul Niculae, Sfântul Spiridon, și alți bătrâni care încă purtau semnele muceniei prin care trecuseră; ei nu erau nici teologi, nici profesori, ci doar sfinți. La plinirea vremii, Dumnezeu ne va trimite

alți sfinți, neștiuți încă de noi, să săvărșească unirea suspinată de Biserica Sa, nu prin argumente, concesii și acorduri ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh.

(1) Liturghia și unitatea religioasă a poporului român, în Biserica Ortodoxă Română, nr. 10-11, 1956, p. 1080.

PE URMELE *Cont. de la pag. 19*

Apropiindu-ne dar de ziua lui de naștere întru cele duhovnicești și trecerea la starea de sfințenie, 5 august, trebuie să-i aducem ca dar cinstirea cuvenită ce însusi Sf. Scriptură prin cuvintele de la Evrei 13, 7 ne poruncește: "Aduceți-vă aminte de mai mari voștri care v-au grăbit să vădă cuvântul lui dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința." *

Pr. Remus Bleahu

Societatea Biblică organizează excursii la Locurile Sfinte, în Grecia, Roma, România etc. Pentru acest an s'au stabilit două pelerinaje unul de 6 zile (5 Noiembrie 94) și unul de 9 zile (12 Decembrie 94). Prețul este de sub \$1500/persoană incluzând totul; transport, cazare, ghizi, autocar, mâncare la restaurante și hoteluri de clasa I. Cei interesați să rugăm lăuați legătura cu Pr. Remus Bleahu la adresa: 626 Wick Ave., Youngstown, Ohio, 44502. Tel: (216) 746-5397, Fax: (216) 744-0447.

THE FIFTH CONGRESS OF MACEDONIAN - ROMANIAN CULTURE

2-5 SEPTEMBER 1994
BRIDGEPORT, CONNECTICUT

ACLIMARI

Avem onoarea să anunțăm că al cincilea CONGRES, care va săibă loc dîlă 2-5 Septembrie 1994, este patronat de Universitatea "Sacred Heart" (Centru di Studii Ethnici), Bridgeport, Connecticut.

Tuți acești cari să interesează să învețe limba și cultura noastră - Romanitatea Dit Balcani - să vor să participe cu ună comunicari, ori au vrearea să lea parti cu prezența lor la CONGRES, pot să da telefon, să informați la următoarile numiri:

TELEFON:
(203) 371-8743 371-7760 334-7312 789-7048

FAX:
(203) 367-5755 777-8637 334-7312 365-7508

Văștiptăm cu dor,
Aureliu D. Ciufecu

N.B. Lucrările să nu treacă di 20-25 minute, și să agungă la Secretariat până la 8 august A.C.

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN AMERICA LA 65 ANI

Anul acesta, 1994, este anul în care se celebrează 200 de ani de la înfăptuirea primei misiuni ortodoxe în Lumea Nouă. Aceasta este un bun prilej de a vorbi și despre importanța Ortodoxiei pentru America și despre rolul pe care comunitatea Românilor-Americanii l-a avut în răspândirea dreptei credințe aici.

Incepurile și mai ales răspândirea Ortodoxiei în America au avut și vor avea o deosebită importanță. Faptul că numărul celor care aparțin Ortodoxiei este încă relativ mic, nu înseamnă în sine foarte mult și în nici un caz nu trebuie să descurajeze. De foarte multe ori, dacă nu de cele mai multe ori, lucrurile bune și foarte bune sunt în cantitate mai mică și aceasta nu influențează cu nimic calitatea lor.

In același timp faptul că numărul ortodocșilor din America este încă relativ mic are un număr de explicații istorice.

Ortodoxia a ajuns relativ târziu în America după ce caracterul țării, (adică ceeace este fizionomia religioasă dominant protestantă), fusese stabilit. In același timp credința ortodoxă a fost adusă și observată mai mult abea către sfârșitul veacului al nouăsprezecelea și începutul secolului douăzeci. Cei mai mulți ortodocși veneau din răsăritul Europei și acești nou veniți au fost priviți o vreme cu suspiciune. In plus credincioșii ortodocși au manifestat (și de fapt ei încă mai manifestă) un soi de sfială, de timiditate în a vorbi despre credința lor, care pot fi justificate doar până la un punct. Un alt impediment l-a reprezentat și prea stricta fragmentare a credincioșilor ortodocși în corpori etnice care, uneori, au fost prea mult preocupate cu un trecut îndepărtat care devinea povară și piedică în loc să fie îndemn la progres.

Din capul locului trebuie să înțelegem că atunci când vorbim de credința noastră și de frumusețea Ortodoxiei timiditatea sau sfiala nu își află rostul.

Învățatura de credință ortodoxă este anevoieasă și a o deprinde cere și timp și efort dar frumusețea triumfătoare, împărtăscă a Ortodoxiei poate fi observată de orice om curat la suflet. Solemnitatea primitoare a bisericilor, splendoarea modestă a icoanelor, intimitatea blândă a cântărilor, lumina caldă și discretă a lumânărilor, aroma de casă părintească a tămâii, toate copleșesc, alină și inspiră. A tăinui asemenea frumusețe măntuitoare și a nu căuta să o arăți aproapelui tău cred că este mai mult decât o greșeală, este un păcat.

Așa cum am arătat puțin mai devreme una dintre cauzele care au întârziat mai buna cunoaștere a Ortodoxiei în America, a reprezentat-o prea stricta separare a credincioșilor în grupuri etnice. Aceasta s'a datorat într'o bună măsură faptului că trăirea și măntuirea sunt înțelese de ortodocși în strânsă legătură cu conceptul de "națiune," de "neam." Această înțelegere, adresând mai ales, dar nu exclusiv, o realitate spirituală, l-a făcut pe un filozof

român să spună că un Român ideal nu va putea fi decât Ortodox. Dar această afirmație poate fi extinsă în sensul că un bun Ortodox va fi, între altele, și un Român ideal căci un bun Ortodox este cel mai aproape de idealul de perfecțiune umană care este în Isus Christos.

Cu aceste lucruri în față, istoria grupului Românilor-Americanii și istoria Episcopiei Ortodoxe Române din America pot fi oferite și ca exemplu și ca model.

Este cu adevărat impresionant modul în care primii imigranți Români așezați în America, generația "mia și drumul," s-au adaptat și menținut.

Cu bunul simț și cu statornicia în și pentru ceeace este drept ale plugarului Român, ei au înțeles repede că este bine să adopte căile Americii. In același timp ei au știut să păstreze structurile sufletești specifice, un număr de obiceiuri strămoșești și, mai cu seamă, credința părinților lor. Această combinație a creat o nouă "specie," Românul-American și cultura lui.

Este aproape miraculos cum oameni având puțină educație formală au știut să separe ce era important de ceeace era secundar, să renunțe la formă dar să păstreze duhul cu tot înțelesul, tăria și frumusețea lui.

Venîți la "faraon" ei nu au devenit "idolatrii," nici nu și-au pierdut moștenirea și rostul și nici nu s-au pustit în nevrednicie.

Incetul cu încetul, cu greutăți și întâmpinând obstacole, Românilor-Americanii și-au afirmat identitatea ca parte a Americii, cu trăsături specifice, românești. Episcopia Ortodoxă Română din America este cea care a crescut cu grupul Românilor-Americanii ortodocși, i-a îndrumat, apărat și strâns laolaltă. Episcopia s'a dezvoltat și modificat în creștere istorică și ea azi răspunde nevoilor spirituale ale credincioșilor ei și este deschisă Americii. Căci cea mai de preț contribuție pe care membrii Episcopiei o dau Americii este mărturisirea credinței ortodoxe. Din această perspectivă schimbarea grupului

Cont. la pag. 18

